

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

5 / 2021

12. – 25. března

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí

ZDARMA

AKTUÁLNĚ:

- Ředitelé píseckých SŠ o letošních maturitách
- Vraťme se k imunitě

HISTORIE: Sloni v Písku

KULTURA: Písecká kapela Jakofakt nezahálí

Soutěžní **křížovka**

MUZEUM

Pařez z doby dinosaurů

T-DANCE TANČÍ ON-LINE

Příroda v pohybu (str. 3)

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděční, pokud se naši nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete podpořit jakoukoliv finanční částkou. DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500 (Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č.B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují.

Každý dárc si může od redakce e-mailem nebo telefonicky vyžádat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci – volejte na tel. 607 777 993 nebo pište na redakce@piseckysvet.cz

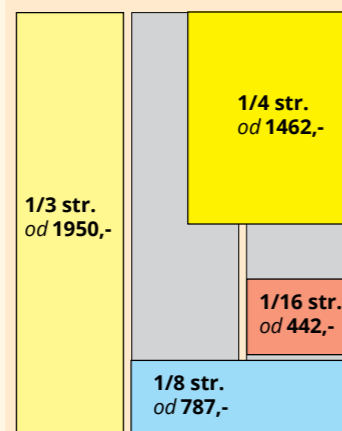
PÍSECKÝ SVĚT – ceník inzerce od 1. 1. 2020

- celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
 - vychází každý druhý čtvrtek, náklad 6000 ks, okamžitě distribuován ZDARMA
 - distribuce v Písku a v regionu Písecka od Čimelice po Protivín
 - v elektronické podobě volně dostupný a archivován na www.piseckysvet.cz
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.**

TIŠTĚNÁ INZERCE: základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **590,- 1/16 strany** = 6,5 x 4,7 cm („vizitka“) nebo 13,5 x 2 cm (banner přes dva sloupce)
- **1050,- 1/8 strany** = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm nebo 13,5 x 4,2 cm
- **1950,- čtvrtstrana** na šířku nebo na výšku = 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- **2600,- třetina** = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec) nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- **3600,- půlstrana** na šířku n. na výšku = 20,4 x 13 cm, 10 x 26,5 cm nebo 13,5 x 20 cm
- **6900,- celá strana** = 20,4 x 26,5 cm

Dále dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory, politické kampaně.

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): dle náročnosti 300 – 1500,- Kč.

SLEVY: opakování 3 x – sleva 10 %; opakování 5 x – sleva 15 %

CELOROČNÍ inzerce (resp. 24 vydání po sobě): sleva 25 %

– tzn. ceny pro celoroční partnery: 1/16 strany: 442,- 1/8 strany: 787,- čtvrtstrana: 1462,- třetina: 1950,- půlstrana: 2700,- strana: 5175,-

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; str. 3 obvykle neposkytujeme; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU

- v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.
- **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc
- **KOMERČNÍ ČLÁNEK:** 550,- / jednorázově publikován
- **KOMERČNÍ** řádkový inzerát: 100,- / měsíc

inzerce@piseckysvet.cz, tel. 607 777 993 (i SMS, ozveme se Vám obratem)

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

Další čísla vyjdou ve čtvrtek 25. března a 8. dubna. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drličov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 5/2021, redakční uzávěrka: 10. 03. 2021

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s., IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz
e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení: 5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

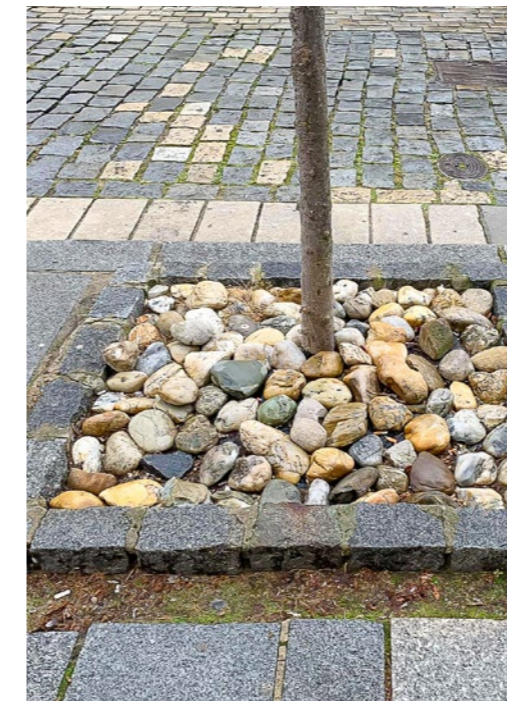
Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2021

YOKOHAMA SE BUDÍ NA NÁMĚSTÍ: Ještě na podzim byla u poloviny čtvrců pod stromy na Velkém náměstí v Písku netkaná textilie a velké valouny. Nyní se ve všech 35 čtvrcích probouzí pět tisícovek cibulí tulipánů. Od letošního jara pak bude na náměstí vždy dvojnásobek květin! Jako první nám zde udělají radost žluté tulipány odrůdy Yokohama, v kombinaci s oranžovými tulipány s fialovými plameny – odrůdy Princess Irene (pojmenované po nizozemské princezně). Važte si prosím květin i městské zeleně a na rostliny nešapejte!

ONDŘEJ KOFRONĚ, koordinátor městské zeleně MÚ Písek

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ PÍSEK hledá další dobrovolníky – více najdete na str. 4.

HURÁ DO LESA: Písecký spolek ŠVAGR připravil bojovku pro veřejnost. Více na str. 23.

T-Dance vám přináší maličko radosti on-line

Připravili jsme si pro vás domácí online zábavu. A nejen jednu!

V prvé řadě bychom vás rádi pozvali na naše youtube video **Příroda v pohybu – ZIMA**, které bude mít premiéru 10. března na youtube kanálu **T-Dance tančí online**. Ve videu budou k vidění zvířátka, která v zimě nespí, v pohybovém zpracování velkých tanečnic z T-Dance. Stříh vytvořil úžasný Vít Koubek, námět a kamera Gabriela Kroutilová. Tento projekt nás bude provázet celý rok a již nyní připravujeme **JARO**. Příroda je velkým inspirátorem. Video je takovým malým kví-

zem pro naše sledující. Poznáte, která zvířátka jsou v záběrech?

Dále jsme si pro vás připravili a zároveň vás chceme srdečně pozvat na naše **Masky na (on) lajně**, které se budou konat v úterý 16. března od 16 hodin. Program bude trvat zhruba jednu hodinu a bude plný her a samozřejmě tance. Návod, jak se k našemu online karnevalu můžete připojit, naleznete na webu www.t-dance.cz. Zveme vás všechny – i ty z vás, kteří k nám nechodíte a chcete si prostě zatančit, pobavit se.

Vaše Róza a Gabča, T-Dance

Ostrůvky profesionality

Co vše je naše vláda schopna vymyslet, vyhlásit, odvolat, změnit a chaoticky pomat, je skutečně k neuvěření. Jakými neuvěřitelnými nápady nás neustále zásobí, v době prohlubující se krize, v době, kdy jsou naše školy zavřeny po absolutně nejdelší dobu v celé Evropě, v době, kdy krizová centra hlásí prudký nárůst psychických potíží dětí i dospělých, v mnohých z nich jsou zděšeni ze zoufalých telefonátů dospívajících, kteří promýšlejí dobrovolný odchod ze světa...

O rekordně dlouhé distanční výuce v rámci Evropské unie mluví údaje UNESCO i údaje z jednotlivých unijních zemí. Podle oficiálních údajů České školní inspekce bylo výsledkem dlouhého uzavření škol už na jaře přinejmenším deset tisíc žáků základních škol, kteří se ocitli zcela mimo vzdělávací systém. V posledním půlroce se situace v mnoha rodinách dále zhoršuje – a odnášejí to často v první řadě ti nejmladší. Naše budoucí generace. Mrazivé bonmoty o tom, že čím hloupější voliči vyrůstají, tím lépe pro současnou vládnoucí garnituru, začínají vystihovat názory stále většího množství lidí... Jak dlouho ještě? Místo strategie návratu dětí do škol, jasného plánu připraveného s odborníky, se ale od premiéra dozvídáme naprosto zmatené výkřiky o zbytečnosti maturit... Někteří Babišovi kritici tvrdí, že tím chce premiér ulovit čerstvé prvovoliče – pevně věřím, že tak málo kritického myšlení naše školství studentům opravdu neposkytuje...

Názory několika ředitelů píseckých středních škol si můžete přečíst na straně 9.

Světlem naděje se v současné době stávají očkovačská centra zřizovaná kraji. V Písku poskytuje služby OČKO v písecké nemocnici – a senioři i jejich příbuzní, kteří je sem doprovázejí, vysoce oceňují a chválí profesionalitu lékařů, ochotu a usměvavost sestřiček i dobrovolníků a dobrovolnic ze středních i vysokých škol a z Českého červeného kříže. Jedna zdravotnice shrnula své pocity na twitteru: „Zajímavé, jak blahodárně dnes na lidi v tom současném státním bordelu působí řád. Lidi nám spontánně děkují, jak všechno profesionálně zvládáme...“ Zdá se, že aspoň tady, v nemocnicích a pod řízením kraje, se můžeme na chvíli ocitnout na ostrůvku systému, logiky a pořádku... Jihočeský kraj a především všichni pracovníci v těžce přetíženém zdravotnictví si zaslouží náš obdiv, úctu a poděkování. Za profesionalitu i za úsměvy.

ZDENKA JELENOVÁ

PIŠTE NÁM SVÉ NÁZORY!
Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na www.piseckysvet.cz.

Český červený kříž Písek hledá další dobrovolníky

Pro projekt M-72, jenž zajišťuje Český červený kříž, hledáme další dobrovolníky. Členové týmu M-72 jsou zdravotníci, ale také proškolení laici, kteří v současné době pomáhají na „covidových“ odděleních nemocnic.

Týmy jsou čtyřčlenné – dva jsou vždy nasazeny souběžně a zajišťují třídní turnus ve zdravotnickém zařízení. Zde plní samostatné úkoly v oblasti ošetřovatelství, a to přesně na míru daného oddělení. Vše je řízeno centrálním dispečinkem ČČK, který reaguje na požadavky nemocnic. Do pomoci se takto kromě zdravotníků a členů ČČK zapojují skauti, hasiči, pracovníci na home office či studenti. Zaškolení dobrovolníků probíhá i v Písku.

Právě pro Jihočeský kraj nyní rozšiřujeme databázi. Přidejte se k nám!!!

Pokud je vám více než 18 let, jste očkováni proti žloutence typu B a jste ochotni pomáhat, prosíme, kontaktujte nás tel.: 776 628 337 nebo e-mailem: pisek@cervenykriz.eu.

Český červený kříž nadále pomáhá v rámci projektu MT72 (mobilní týmy na 72 hodiny) doplňovat zdravotnické síly v boji s COVID-19 v Karlovarské krajské nemocnici. Zapojili se spolky ČČK z celé republiky, jižní Čechy nevyjímaje. Od počátku aktivního nasazení (16. 2. 2021) jsme tak jako ČČK odsloužili přes 1630 hodin a nasadili přes 17 týmů z celé republiky (ke dni 4. 3.). Vzhledem k aktuální kritické situaci v dalších deseti nemocnicích rozšiřujeme další mobilní i koordinační síly pro další nasazení.

Velmi oceňujeme účinnou podporu a pomoc všech zúčastněných týmů a členů ČČK včetně lo-

gisticke podpory Hasičského záchranného sboru České republiky.

Kromě vysílání dobrovolníků stále realizujeme kurzy Pomáháme pečovat (tak, aby mohli dobrovolníci pomáhat v nemocnicích – na to je výjimka z vládních opatření), pomáháme firmám s testováním, školíme online první pomoc a samozřejmě se navyšuje péče při Agentuře domácí zdravotní péči, kde docházíme i k pacientům s covidem-19.

PETRA VÍTKOVÁ
ředitelka OS ČČK Písek

INZERCE

SPOŘENÍ DO ZLATA

Zlato za rok 2020 zhodnotilo **o 25 %** (spoření do stříbra o 48 %) ...a co dělají Vaše úspory v bance?

STAVEBKO	POROVNÁNÍ ÚČTŮ	SPOŘENÍ DO ZLATA
1%	založení účtu	1 %
1 - 2 %	roční zhodnocení	25 %
ANO	státní podpora	NE
NE	bonusy	ANO
po 6 letech	výběr vkladu	do 48 hodin
15 %	zdanění zisku	NE
ANO	riziko protistrany	NE
NE	anonymita	ANO
NE	ochrana před inflací	ANO
ANO	omezení výše vkladu	NE
NE	fyzické držení	ANO

MODELOVÝ PŘÍKLAD VAŠEHO SPOŘENÍ U NÁS:

cílová částka 500 000,- Kč
založení účtu 1 % = 5000,- Kč
měsíční platba 2000,- Kč

- cílovou částku a měsíční platbu Vám upravíme na míru!

LZE ZALOŽIT I PO TELEFONU

Lenka Klečacká tel. 777 159 508
e-mail: Lenka.klecacka@goldengate.cz

Novinky z města a radnice

Pokračuje kastrace koček

Město Písek od 8. do 15. března uskutečňuje odchyt a kastraci toulavých koček, a to u rybníku Šarlák, v chatové oblasti Vohybal a v lokalitě sv. Václav, Strakonická ulice. Pokud máte doma kočku a bydlíte v blízkosti těchto oblastí, hlídejte si své zvíře nebo je viditelně označte třeba barevným obojkem, aby se zabránilo jeho nežádoucí kastraci. „Kastrací program bude rozšířen o další lokality, a to na základě podnětů od osadních výborů a občanů města,“ řekl **David Schwedt z odboru životního prostředí.**

Město kastraci toulavých dospělých koček provádí již šestým rokem. „Kočky odchyťávají strážníci Městské policie Písek, kteří mají osvědčení o odborné způsobilosti pro odchyt zvířat bez pána,“ vysvětlil David Schwedt. Každou kočku po odchytu ošetří veterinář, odbleší jí a očerví, zároveň jí aplikuje do podkoží registrační mikročip. Pokud to zdravotní stav zvířat dovolí, jsou po rekonvalescenci vrácena zpět do lokality, kde byla odchycena.

Slavnost Dotkni se Písku a Pískoviště budou až v srpnu

Program oslav 777. narozenin Písku, který loni nebylo možné v plné míře zrealizovat, pokračuje v roce 2021. Vzhledem k pandemii byly stěžejní akce přesunuty z jarních termínů na poslední srpnový víkend. V pátek 27. a sobotu 28. srpna se uskuteční slavnost Dotkni se Písku, v neděli 29. srpna pak festival Pískoviště. Program městské slavnosti v Palackého sadech připravuje Centrum kultury města Písku, garantem Pískoviště je opět Sladovna.

Tradičně v květnu se na náplavce řeky Otavy objeví sochy z písku, jež opět vytvoří sochaři Jiří Kašpar a Josef Faltus. Sochy představí město Písek mytupoetickou formou, vernisáž je plánována na pátek 21. května. Na koncepci soch se podílí **hlavní dramaturg Pískoviště Tomáš Žižka**, sochy budou součástí dobrodružné hry, kterou budou moci zájemci absolvovat po celé léto. Dokončením příběhu bojovky bude právě Pískoviště – Sladovna chystá na **neděli 29. srpna** program pro rodiny, jehož páteří bude zážitkové putování v okolí Otavy. Po cestě budou účastníci prostřednictvím interaktivních hudebních, výtvarných a divadelních zastavení hledat spojitosti mezi městem a řekou. Program doplní divadelní a hudební vystoupení včetně představení „**Uvítání v Písku**“ **divadla Continuo**. Těšit se můžeme také na závod robotických vozítek **Robotem rovně aneb autíčka v parku.**

Tibetská vlajka na radnici

Na písecké radnici ve středu 10. března opět zaválá tibetská vlajka. Město se tak připojilo k mezinárodní kampani Vlajka pro Tibet, která probíhá vždy v den výročí povstání Tibeťanů proti čínské okupaci této horské země. Letos od něj uplyne už 62 let. Zahynulo při něm přes 80 000 Tibeťanů a další statisíce zemřely v následujících letech ve věznicích, pracovních táborech nebo v důsledku hladomoru. Kampan, již v Česku koordinuje spolek Lungta, má také upozornit na dlouhodobé porušování lidských práv v Tibetu. Za vyvěšení vlajky v samotném Tibetu hrozí několikaleté tresty.

S tím správným týmem dokážete i nemožné!

Tato doba je nelehká pro nás všechny. O to víc, když máte udržet v chodu pečovatelskou službu a neponechat klienty jejich osudu. Navíc již v průběhu týdne víte, že počet klientů výrazně převyšuje počet pečovatelek...

Na malou chvíli propadnete nostalgii a zavzpomínáte na staré dobré časy, kdy rozpis služeb uděláte s předstihem a prožijete pohodový víkend.

Najednou je tu víkend, na něj jste se vždy těšili, ale vy si jej neužijete, neboť s obavou sledujete telefon, kdy zazvoní. A věřte, on zazvoní a na druhém konci se ozve hlas vaší kolegyně s tím, že dalších několik dní nebude k dispozici. Chvilí sedíte jako ve snu, něco vám našeptává, že teď, teď to již určitě nelze zvládnout. Ale pak zavoláte svému týmu a z úst kolegyně se ozve ona nejskvělejší věta dne: „My to zvládnem, lidičky v tom nenecháme!“ A vy víte, že pokud máte kolem sebe skvělý tým a štěstí na dobré lidi, situaci zvládnout lze, ať již v tyvkách (pracovní obleky) či bez nich.

V minulém měsíci jsme pečovali o nemocné klienty, jejichž rodiny byly v karanténě, případně byli

bez rodiny a neměl o ně kdo pečovat. Bylo potřeba zajistit péči komplexní. A co znamená slovo komplexní u nás na charitě? Podělíme se o náš příběh.

Ráno pečovatelka dojde za klientkou, nejprve vypustí slepice, následně jde pečovat o klientku, umyje ji, pomůže obléknout, uvaří snídaní, umyje nádobí, dá vyprat prádlo. Než odjede, nasype slepicím zrní a zajistí krmení psů a koček. Vrací se na oběd, opět provede hygienu, pomůže s přípravou a podáním oběda, pověsí prádlo a odjede. Při třetí návštěvě posbírá vejce, spočítá a zažene slepice do kurníku, připraví a pomůže s podáním večere, umyje klientku, převlékne do košile a uloží ke spánku. Někomu se může zdát, že to není naše starost, ale jednoduše i hospodářství je spjata s našimi klienty a vy máte vždy na výběr. A pak jedete domů a víte, že váš výběr byl správný. Klientka, ale

Písek pomůže podnikatelům

Město Písek stejně jako loni pomůže podnikatelům, které zasáhla vládní omezení v rámci boje proti pandemii. Zastupitelstvo schválilo jednorázovou finanční podporu osobám samostatně výdělečně činným a vyhlášení dotačního programu na podporu drobných podnikatelů. **Z rozpočtu města bylo pro tyto účely vyčleněno 20 milionů korun.**

Jednorázová finanční podpora OSVČ bude 10.000 Kč pro podnikatele bez zaměstnanců, který má provozovnu v Písku, podnikání je jeho hlavní činností a nepřerušil jej na více než 10 dní, vůči městu nemá dluh a podal daňové přiznání ve výši minimálně 100.000 Kč. Druhý typ podpory je pro podnikatele s maximálně 15 zaměstnanci – mohou žádat o příspěvek ve výši 10.000 korun na jednoho zaměstnance (celkem do 100.000 korun). Žadatel nesmí být součástí větší podnikatelské skupiny a jeho příjmy musí být minimálně půl milionu korun. Písek se také znovu rozhodl odpustit nájemné subjektům, které mají od města pronajaté prostory k podnikání a kvůli vládnímu nařízení musely mít zavřeno. Rada města na mimořádném jednání schválila, že nájemcům či podnájemcům, kteří byli nuceni uzavřít úplně nebo částečně své provozovny, bude odpuštěno nájemné v plné výši za leden, únor a březen tohoto roku. **-RED-**

i její hospodářství je zajištěno a cestou přemýšlíte, jaký bude další den a o kolik bude stav klientky lepší, a kolik slepice snesou vajíček...

Tato doba je nelehká pro nás všechny, ale u nás v pečovatelské službě jsme hrdí na to, že máme jeden druhého a můžeme se o sebe opřít, a navíc vše řešíme s klidem a s úsměvem. Věřte, že všechny situace vás někam posunou, ať jsou smutné, nebo veselé. S naším týmem pečovatelské služby se zaměřete a nedáme vám prostor zažít nudu.

MARTINA ZACHATOVÁ,
Oblastní charita Písek

25 03
17 00
20 21

ČTENÁŘSKÝ KLUB
SVĚT
BEZ BOHA

SVĚT BEZ BOHA
Ateismus jako druh
náboženské zkušenosti

Setkání čtenářů nad knihou
Tomáše Halíka a Anselma Grúna
Svět bez Boha:
Ateismus jako druh náboženské
zkušenosti.
Moderuje Hana Manková.

příhlášky na cinatlova@knih-pi.cz

TOMÁŠ HALÍK
ANSELM GRÜN

S předmlouvou a komentářem Winfrieda Nonhöffa

čtvrtek
25. 03. 2021
17.00
ONLINE

www.knih-pi.cz | info@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alšovo náměstí 75/13, 397 01 Písek

Co můžeme udělat sami? Vraťme se k imunitě

Ačkoliv v současnosti probíhají stovky klinických studií, stále nemáme specifickou a prokázanou léčbu covidu-19. Co tedy můžeme udělat? Neměli bychom čekat pasivně se založenými rukama a spoléhat pouze na systémová opatření. Je zde něco, co můžeme udělat my sami. Každý z nás může podpořit vlastní imunitu.

Roman byl a je pro mě neustálou inspirací. Už od dob, kdy pracoval jako šéfkuchař Country Life v Praze. Každou jeho kuchařku jsem si objednával, potkávali jsme se na různých zdravotně osvětových akcích. Spoluzakládá Kluby zdraví nejenom v Čechách,

na Moravě, na Slovensku ale i v několika státech Východní Evropy a přednášel i v Izraeli. Vzpomínám na společný pobyt v Sanatoriu preventivní medicíny Novýje Obihody, které bylo oceněno jako jedno z pěti nejlépe hodnocených zdravotních institucí Ukrajiny.

Poznatky odsud jsme se snažili přenést k nám domů. Uspořádali jsme několik sanatorijních pobytů na území České republiky a Roman pak začal budovat obdobu tohoto ukrajinského sanatoria u nás. A i tady v Epicentru Eden v Lipníku jsme prožili mnoho krásných a nezapomenutelných pobytů. Zvu jej pravidelně do Jižních Čech a pořádáme společně Health Expo – Výstavy zdraví, ať už na Gymnáziu, Střední zdravotnické škole, v Nemocnici Písek, a.s., ale i v různých městech jako jsou Protivín, Vodňany, Prachovice, Vimperk. Plánovanou výstavu v Písku jsme žel už nestihli. Přišla doba covidová, ale Roman nezahálel a vydal malou informační brožurku, která se jmenuje Imunita v akci a já si tedy dovoluji sdílet část tohoto textu, který si myslím, že může být užitečný pro všechny, kteří cítí zodpovědnost za své vlastní zdraví.

DVACET BODŮ KE ZDRAVÍ

Faktory podpory imunity zahrnují tělesnou, duševní, duchovní i sociální oblast našeho zdraví. Doporučené rady můžete pojímat jako návrh denního režimu. Jsou odzkoušeny léty na tisících lidí při organizování ozdravných pobytů. Díky těmto praktikovaným faktorům se mnohým z dříve nemocných lidí navrátilo zdraví a upevnila imunita.

1. **Konec ponocování,** pozdního uléhání, brouzdání na internetu nebo sledování televize do noci. Jděte spát brzo a spěte 8–9 hodin.

2. Nezapomeňte na **večerní duševní hygienu.** Nechodte spát naštvání, rozhádání, bez odpuštění, s negativními emocemi nebo vědomým narušením svého svědomí. Věřící to mohou řešit upřímnou modlitbou (ti ostatní se o to mohou pokusit také).

3. **Studená sprcha** (1–2 minuty) celého těla každé ráno – to je dobrý způsob, jak začít den. Zadržte si se mohou sprchovat teplou vodou a až

ke konci přejít na studenou. Postupně zvyšujte dávky studené, až zůstanete jenom u ní.

4. Po probuzení vypijte cca **4 dcl vody** tělesné teploty, případně vody s citronem nebo slabý bylinkový čaj.

5. Nezapomeňte také na **ranní duševní hygienu.** Děkujte za dobré i zlé, prostě o moudrost, ochranu a vedení.

6. **Snídejte vydatně a zdravě** – dobře uvařenou obilnou kaši, dostatek ovoce (zeleniny), ořechy, celozrnný chléb, doma vyrobenou pomazánku z luštěnin a olivového oleje, avokádo...

7. Jako **doplňkové snídaně** si dejte např. čerstvě mletý len, nebo sušené švestky pro zdravá střeva, lžičku kurkumu a lžičku mletého ostropestřce s trochou tekutiny. Sladte sušeným ovocem místo jednoduchého cukru. V případě slané snídaně můžete zařadit česnek nebo cibuli. Vyhýbejte se průmyslově zpracovaným výrobkům, jednoduchému cukru, izolovaným tukům.

8. V průběhu dne **buďte dobře naladěni, pozitivní,** přirozeně radostní, usmívejte se a smějte se – a to nehleďte na okolnosti, které vám den přinese.

9. **Učte se mít rádi lidi.** Hleďte a oceňte jejich dobré stránky, pomáhejte jim, buďte dobrým a empatickým přítelem. Neurážejte se a nezakládejte si na svém „JÁ“. Nepomlouvejte, o druhých hovořte pozitivně.

10. **Dýchejte zhluboka** s rovnou páteří a **buďte vděční** i za maličkosti také v průběhu dne.

11. Nejezte nic mezi snídaní a obědem. Mezi jídly nezapomínejte na pitný režim. Nejlepší tekutinou je čistá voda, jejíž celkový příjem by měl být kolem 1,5 litru.

12. Na oběd doporučujeme **dobře uvařenou obilovinu** (naturální rýže, jáhly, pohanka, ječné kroupy, kuskus, bulgur, špaldové kernoto, celozrnné těstoviny apod.) nebo brambory, dobře uvařenou luštěninu nebo tofu a napařenou nebo dušenou zeleninu. No a k tomu **dobrou dávku syrového salátu** s obsahem zelené listové zeleniny, příj. cibule, česneku, obsahem přírodního vitamínu C. Můžete pokapat olivovým olejem a posypat černoučkou nebo ozdobit lichořeřišnicí.

13. Jídlo nepřekombinujte, **jezte jednoduchá jídla.** Pokud chodíte do práce a nedokážete si zajistit zdravý oběd, vezměte si s sebou zdravé jídlo z domova. Nedávejte si sladké tečky, nepřejídejte se. Najděte si osvědčený zdroj vitamínu D (doplňek) a přijímejte jej tak, abyste měli vyváženou hladinu tohoto vitamínu.

14. Mezi obědem a večerí nezapomínejte na **pitný režim.** Pokud vám to možnosti dovolí, udělejte si pauzu a zajděte si na zdravotní procházku na sluníčku nebo alespoň za denního světla. Čím delší, tím lépe.

15. **Večerte jednoduše, nejlépe do 18 hodin,** 2–3 kusy zralého ovoce, příp. lesní ovoce (borůvky, ostružiny, maliny, jahody...). Stejně tak můžete večerí vynechat a dát si jen sklenici vlažné vody. Pro dobrou imunitu musejí mít trávicí orgány čas pro svou vlastní regeneraci. To se děje jen tehdy, když je žaludek prázdný. Lehké ovoce vám stihne vytrávit a vy jdete spát s prázdným žaludkem, nikoli však hladoví.

16. Jděte „vyvenčit psa“, i když třeba žádného nemáte. Vezměte rodinu a vyjděte si na **svižnou večerní procházku.** Dělejte to s radostí a dýchejte čerstvý vzduch plnými doušky.

17. **Dejte si teplou sprchu,** která uvolní svalové i nervové napětí, a podle možnosti prožijte společný večer se svou rodinou.

18. Rozhodněte se pro **abstinenční, vyloučení cigaret, kávy...** a vůbec všeho, co ničí vaše zdraví. Čím budete blíže plně rostlinné stravě, tím máte lepší předpoklady pro posílení imunity. Jezte sezónní ovoce a zeleninu, dejte přednost domácímu pěstování, biokvalitě nebo prodeji ze dvora. Nesoustřeďte se na potravinové doplňky (mimo vitamíny D a B12) – nakolik to jde, dejte vždy přednost přírodním plodinám.

19. **Držte se zásad, pro které jste se rozhodli, a buďte vytrvalí.** Nikdy však nikoho nenuťte, aby dělal to samé co vy. Můžete motivovat, inspirovat – nejlépe vlastním příkladem – a respektujte svobodné rozhodnutí druhých lidí.

20. **Naplánujte si jeden den odpočinku.** Přes víkend si zajděte do přírody na procházku nebo túru, můžete třeba navštívit finskou saunu s ochlazovacím bazénem. Buďte tvořiví, aktivní a pomáhejte také druhým na cestě ke zdraví. Nezapomínejte však na svůj odpočinek. Nepřetěžujte se prací ani děláním dobrých věcí. Nemějte strach z dění ve světě, situaci tím nezlepšíte. Vložte svůj život do Božích rukou a prostě o pokoj.

ROMAN UHRIN a ROSŤA HOMOLA

Počty nemocných covidem-19 se dramaticky zvýšily i v Nemocnici Písek

Nemocnice Písek vyzvala všechny občany, aby se chovali zodpovědně – v posledních dvou týdnech nastal výrazný vzestup pozitivně testovaných i hospitalizovaných pacientů s onemocněním covid-19 v písecké nemocnici. Řada z nich je ve velmi vážném stavu a těžký průběh se nyní týká i mladších ročníků – výjimkou nejsou ani dvacetiletí či děti.

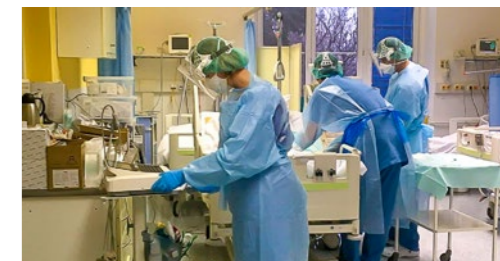
Nemocnice Písek, a.s.: „Vážení spoluobčané, Písečáci i všichni ostatní, pozorujeme výrazný vzestup pozitivně testovaných a hospitalizací pacientů s onemocněním covid-19 v písecké nemocnici. Řada z nich je ve velmi vážném stavu a těžký průběh se týká již i mladších ročníků. Jistě je to mimo jiné následek šíření britské mutace, která je nakažlivější, ale výrazně k tomu přispívá nezodpovědné chování některých jedinců. Pořádání různých oslav, setkávání, ale i vzájemný kontakt bez ochranných prostředků v rodině s příbuznými, kteří jinak nebydlí ve společné domácnosti, přivedl už řadu lidí na naši jednotku intenzivní péče a anesteziologicko-resuscitační oddělení. I když lékaři a sestřičky bojují o jejich životy ze všech sil, není v jejich moci každého zachránit, zatím dokonce na ARO ani polovinu z nich. Abychom mohli zajistit péči o pacienty s covid-19, musíme navíc razantně omezovat veškerou ostatní péči, přičemž se prodlužuje strádání i těchto lidí. V nemocnici bude omezena péče v poradnách, zastavena veškerá neakutní operativní atd. Vyčerpání zdravotnického personálu, který bojuje s covidem od října takřka nepřetržitě, je také extrémní. Chceme tedy tímto apelovat na zodpovědnost všech, aby

nosili ochranné prostředky, ideálně respirátory, nesdružovali se, omezili kontakty, dbali na hygienu a dezinfekci rukou a v případě potíží se nechali co nejdříve otestovat PCR testem a dodržovali izolaci nebo karanténu. Udělejme na několik málo týdnů vlastní osobní lockdown. Nechceme dospět do stavu, kdy by pacienti, jako již v některých zařízeních, umírali na chodbách za pouhého mírnění utrpení. Pokud by se nám společně s vámi další rozvoj pandemie na okrese nepodařilo v nejbližších dnech zabrzdit, může to nastat. Děkujeme.“

Očkování seniorů a pedagogů

Téměř všichni senioři 80+, kteří se registrovali do OČEK, jsou už v Jihočeském kraji naočkovaní. Nyní už je očkována skupina nad 70 let. Pokud patříte do této skupiny nebo máte doma seniora v tomto věku a ještě není registrovaný, zaregistrujte ho. Očkování se nyní v jižních Čechách daří opravdu rychle a tato skupina by měla být co nejdříve chráněná – což pomůže i všem ostatním v odlehčení nemocnic.

Jihočeský hejtman Martin Kuba: „Náš kraj je trvale nejlepší v rychlosti očkování a v procentu vyočkovaných vakcín z těch, které dostaneme. Je to

jasný důkaz, že u nás vakcíny nikde neleží ve skladech. Chci MOC PODĚKOVAT všem, kteří se na tom podílejí a pracují v jihočeských OČKÁCH. Je to hlavně jejich zásluha. Víím, že nás hlavní nápor teprve čeká, že budeme muset zrychlovat a jet na směny, tak o to víc si vážím jejich práce!“

Naočkovaná byla už i první část jihočeských pedagogů, zatím především ve věkové skupině 60+. V očkování bude postupně pokračovat tak, aby během pár týdnů byli naočkovaní všichni zájemci a jakmile se situace zlepší, mohly se začít vracet děti do škol. Na jihu Čech se rozhodlo zapojit do očkování také přibližně 230 praktických lékařů – jejich využití je ale zatím limitováno nedostatkem vakcíny Astra Zeneca.

„Konečně se nám taky daří naočkovat už i většinu terénních sociálních pracovníků, kterým jsme to ještě dlužili. Z toho mám radost a děkuju jim za jejich práci a trpělivost. Vážím si toho, jak to všichni Jihočeši zvládají,“ dodává hejtman Martin Kuba: „I když už jste všichni unavení, tak to vydržte. Zlom se to!“

-RED-

Ještě jednou o kočkách a píseckých politicích

Dovolte mi malé zamýšlení nad letitou kočičí politikou v Písku. Na příkladu toulavých koček a dvacetiletého více či méně intenzivního boje dobrovolníků za zlepšení situace zvířat jsem si udělala obrázek o tom, jak fungují politici na písecké radnici. Samozřejmě je to jenom můj pohled a každý tu „svoji“ pravdu může vidět jinak. Ale mně se v hlavě vybavuje obraz školní třídy, do které chodí připravené, méně připravené a nepřípravené děti...

V minulém čísle Píseckého světa se ke kočičí tématice vyjádřilo několik zástupců Města. Paní místostarostka Trambová řekla, že téma nestihá z časových důvodů detailně sledovat a že se vše dalo vyřešit v klidu a bez hysterie. Pan zastupitel Čapek sice pochválil práci spolku Písecké kočky, ale teatrální akci typu mrtvá kočka na radnici považuje za velmi nevhodnou. Říká, že nedokáže říct, v čem je problém.

Za všechny ostatní zástupce, které kočky naprosto nezajímají, vypovídá e-mail pana zastupitele Franců ze srpna roku 2019 – odpověď na moji prosbu k osobní schůzce: „Dobrý den, paní

inženýrko. Reaguji na Vaši výzvu k osobní schůzce na téma opuštěné, nalezené a zraněné kočky. Tuto problematiku podrobně nesleduji a ani se jí nehodlám podrobně zabývat. Víím, že v Zahorí existuje útulek provozovaný paní Gašpařikovou a ten moje manželka podporuje přes jednu svoji přítelkyni. S pozdravem...“ Tak za tuhle odpověď bych v naší virtuální škole dala ředitelskou důtku.

Paní místostarostka Trambová i po osobní schůzce a podrobném vysvětlení přišla na zasedání zastupitelstva v prosinci 2019 s tím, že nemá ucelené informace, které by mohl spolek předlo-

žit jako materiál s konkrétními údaji a požadavky. Líbila se mi reakce pana zastupitele Soumára: „Pokud má obec zákonnou povinnost, musí Město konat jako první, nečekat na předložení materiálu.“ Toho dne se na zastupitelstvu města neodsouhlasilo navýšení rozpočtu o 2 miliony korun na útulek pro kočky, ale odsouhlasilo se např. rozšíření parkoviště u lyžařského svahu za 2,5 milionu korun. Se vši úctou, dovoluji si metaforu. Žákyně se nepřipravila na hodinu, nepřčetla si občanský zákoník ohledně nálezů zvířete, ráda lyžuje, ale je to za pět. Pan místostarosta Veselý, který

Pokračování na str. 8

Ještě jednou o kočkách

a píseckých politikách

Dokončení ze str. 7

má na starost toulavá zvířata, životní prostředí a městskou policii, v roce 2019 prohlásil: „*Pani Hulcová si zákon vykládá jinak, v případě jejího výkladu by pak své povinnosti neplnila většina obcí v republice.*“ Proč místostarosta Veselý, právník, si neudělal chvíli a nepročel si dobře zákony? Zjistil by, že pani Hulcová má pravdu, protože skutečně mnoho obcí v republice v tomto ohledu porušuje zákony. Tady to už je na podrženu pětiku.

Pana zastupitele Čapka bych ve škole ohodnotila trojkou. Vnímám, že se snaží být čestný a spravedlivý, ale schází mu informace. Loni v prosinci cestou z Ražic do Písku potkal na silnici starého, padajícího kocoura. Mnohý člověk by tam zvíře nechal, aby ho jiné auto přejelo. Pan zastupitel předal kocourka zastupiteli Brožovi a ten ho dal mě. Pozdě večer jsem ho ubytovala u nás doma. Nebylo ho už kam dát, spolek měl na podzim u sebe skoro 40 koček. Jela jsem s ním na veterinu, krmila ho, čistila po něm, inzerovala ho a nakonec mu našla domov. Zajímá se pan zastupitel Čapek, kde kocour skončil, kdo se o něj stará, z jakých peněz se platí jeho krmení a veterinární ošetření?

Nepřišel ani jeden zastupitel...

Všechny zastupitele i radní jsem v minulosti osobně obešla a všichni dostali tři otázky: 1. *Znáte zákony upravující nález toulavého zvířete zájmového chovu?* 2. *Víte, jak to funguje v Písku, když se najde kočka?* 3. *Co navrhujete?* Všechny jsem pozvala k návštěvě našeho kočičího depozita. Nepřišel nikdo, odpověď na otázky neznal nikdo. Myslím, že snad už všichni lidé v Písku vědí, kde je to „jablko sváru“ mezi Městem Písek a spolkem Písecké kočky. Městu scházel a schází útulek, jaký má třeba Tábor, a radní města nedokázali najít prostory, které by poskytli spolku Písecké kočky. Opravdu si myslíte, paní místostarostko Trambová, že byste byla klidná, kdybyste měla ve svém domě několik let více než stovku obecních, mnohdy nemocných koček, kterým byste hledala nové domovy, tuhle legraci částečně financovala a k tomu chodila do práce a vedla spokojený rodinný život? Nebo byste byla také tak trochu hysterická?

Kočičí problém však není jen problém posledních let. Dohledatelně se datuje zruba od roku 2002, kdy se Liga na ochranu zvířat snažila dohodnout s radnicí. Kdy v pořadech Chcete mě

vypráví Tábořská ochrana zvířat a pani Gašparíková, kolik koček z obce Písek je navezeno do Záhoří a že Sirius není útulek, ale trvalý domov, kam se nemůže tolik zvířat vejít. I v době starostování pana Veselého tam městská policie posílala občany s nálezy koček. Mrtvá kočka nebyla první kočkou na radnici. Už před více než 10 lety tam zoufalí dobrovolníci nesli kořata. Téměř 10 let je některým našim kočkám, které jsem si původně nechala nechat a snažila se přimět Městskou policii Písek, aby si zvířata převzala jako nález. Odmítli mě, že je nemají kam dát. Přitom tehdy platily stejné zákony o nálezu zvířete jako nyní. Jen Městu Písek se dlouho dařilo odrážet dotěrné občany ohledně koček a nechtělo kočky řešit.

I já jsem se chodila na počátku slušně ptát, prosit. Potom jsem se začala starat sama a sama pomoc zvířatům financovala. Postupně jsem našla oporu v zastupiteli Brožovi, obecně u pirátů. Pak jsem založila spolek Písecké kočky s tím, že pomůžeme jen dočasně, než se Město Písek k problému postaví čelem.

Když to nejde po dobrém, jsou dvě varianty. Buď se na to vykašlat, nebo přitvrdit. Musím říct, že bych se i dnes zachovala stejně. Doporučuji všem spolům a dobrovolníkům, kteří za obce pečují o kočky, aby kočky nosili na radnici a problém medializovali. Radní v Písku měli dost času, aby začali spolupracovat. Namísto toho jsme se s paní starostkou Vanžurovou handrkovali o výklad zákona, který jsme nikdy nedostali. Na přelomu letošního roku našťastí nastal konečně zlom. Vedení města poprvé přiznalo, že MÁ povinnost postarat se o toulavé kočky a evidovat je. Pokud přiznává tuto povinnost, pochopitelně potřebuje mít nějaký prostor, kam zvířata přechodně umístí, než se najde původní nebo nový majitel. Takže potřebuje mít útulek. Pociťuji velkou úlevu, že jsme se posunuli až sem. Ovšem také vnímám, jak tehdy nepřipravení a výuky neznalí žáci nyní žalují a prstem ukazují, to my ne, to oni. To spolek Písecké kočky je hysterický, to oni jsou ten problém.

Když se podívá každý občan na historii posledních 20 let, je zcela jasně, kdo na které židli ve vedení Města seděl, kdo se měl o kočky starat a kdo to nedělal. Kdybych v našem článku nepřirovnávala zástupce Města ke školákům, ale

třeba k zaměstnancům ve firmě, tak by v takové firmě určitě někdo dostal výpověď nebo by mu byly pokráčeny prémie. Vždyť naši místní politici nedělali dobře svoji práci, za kterou dostávají plat. Překvapuje mě ten klid a pohoda, že Město tolik let porušovalo zákony a vůbec nic se neděje. To v reálném životě vůbec není možné, každý neseme zodpovědnost za svoje činy. V politice to neplatí? A to je to, o čem přemýšlím.

Na poli mé pozornosti byly „jenom“ kočky. Témat hodných řádného hospodáře, jak s oblibou říká pan zastupitel Hořánek, je ale v Písku mnoho. Mám velký strach, že o mnohých hlasují někteří naši zastupitelé a radní bez znalostí problému. Prostě zvednou ruce, jak si tak nějak myslí. Jsou to také jenom lidé, chodí do práce, podnikají, někteří mají další funkce, sedí v komisích, budují souběžně další politické kariéry, mají rodiny. Nejsou to supermani, jak by to mohli všechno zvládnout?

Moc vás prosím, dámy a páni radní a zastupitelé, zkuste si lépe plnit pomyslnou školní přípravu, ať víte dobře, o čem hlasujete a o čem rozhodujete. Nikdy nevíte, co se může stát. Myslím, že právě v této zvláštní době jsme už dávno měli mít obecní útulek pro kočky hotový, protože o toulavá zvířata se obec opravdu musí postarat vždycky. Naopak se ukazuje, že třeba rozšířená parkoviště u lyžařského svahu je záležitost, kterou teď opravdu nikdo nepotřebuje.

Chtěla bych radní i zastupitele požádat, aby se věnovali i tématům, která je osobně nezajímají, ale která se týkají obce. Pomozte prosím panu místostarostovi Veselému s momentální koncepcí péče o toulavé kočky, kterou nastal takto: Město Písek má trvale místa pro tři kočky u spolku Kočka v srdci, s depozitem v Týně nad Vltavou. Pokud bude koček více, budou přechodně umístěny v dočasně úschově v Purkraticích, která se bude aktivovat podle potřeby. Pan Veselý s úsměvem tvrdí, že koček je málo. Mám takový pocit, že se domnívá, že těch 450 obecních koček, které prošly za pět let našim domem a ještě jedním nájemním domem, jsem si vymyslela. Zřejmě soudí podle zimního období, kdy je skutečně pár měsíců relativní klid. Za několik týdnů se začnou rodit kořata, potom uvidíme, jak obstojí tohle nouzové řešení.

Nechápu, proč se zřízení pořádného obecního útulku stále odsouvá. Město Písek má na účtu 497 milionů korun, ale i nyní vymýšlí řešení, jak to neudělat pořádně. 20 let se zneužívají v Písku dobrovolníci, ať už Liga na ochranu zvířat, pani Gašparíková ze Záhoří, nebo spolek Písecké kočky, kteří u koček pracovali zadarmo a ještě museli shánět peníze na provoz. I teď klade místostarosta Veselý důraz na finanční výhody. Není to už Městu trapné, zneužívat hodné lidi? A perlička na závěr. Úsměvně je, že spolek Kočka v srdci v Týně nad Vltavou, který nás přišel do Písku zachránit, ačkoli je sám trvale přeplněný, nemá spolupráci a podporu na své domácí půdě. Týn nad Vltavou patří k těm obcím, které také porušují zákon – nálezy koček nepřijímá, neeviduje a nevyhlašuje na úřední desce.

EVA HULCOVÁ, Písecké kočky z.s.

Ředitelé píseckých středních škol o názoru Andreje Babiše, že maturity jsou zbytečné

Premiér Andrej Babiš se domnívá, že nahrazení tradiční maturitní zkoušky úřední formou pomůže středoškolským studentům zvládnout stres, v němž se kvůli pandemii nemoci covid-19 nacházejí. Ve svém nedělním pořadu Čau lidi zpochybnil potřebnost skládání tradiční maturity. Zaměstnavatelé prý podle jeho vlastních zkušeností maturitu nepovažují za důležitou.

„Zaměstnával jsem 35 000 lidí a nikdy jsem se na maturitu neptal,“ řekl Babiš a v úterý 9. 3. k tomu dodal svou další inovativní myšlenku – že letošní maturita by mohla být kvůli epidemii koronaviru nabízena ve třech variantách: klasická pro studenty mířící na vysokou školu, lehčí zejména pro studenty bez zájmu o vysokoškolské studium a úřední pro ty, kteří doloží problémy v distanční výuce. Podle Babiše je potřeba vést o nutnosti maturity celospolečenskou debatu.

Školské asociace a spolky v reakci na premiéřův návrh uvedly, že o případných úpravách v maturitách by neměl rozhodovat on, ale ministr školství ve spolupráci s odborníky. Návrh premiéra považují za nesystémový a populistický, důvodem pro rušení maturitní zkoušky podle nich nemůže být výuka na dálku. Ministr školství Robert Plaga s premiérem ve věci zjednodušování maturit nesouhlasí, což vyjádřil opakovaně.

Pokusili jsme se získat názor ředitelů píseckých středních škol. **Ing. Zuzana Sýbková, ředitelka SOŠ a SOU Písek, odpověděla jedinou větou: „Návrh pana premiéra odmítám jakkoli komentovat.“ Někteří další ředitelé na nabídku k vyjádření názoru nereagovali vůbec, ale další naopak své názory popsali velmi podrobně.**

Ing. Marie Procházková, ředitelka Střední zemědělské školy Písek:

„Názor pana premiéra zrušit maturitní zkoušku, že je vlastně zbytečná, není pro zaměstnavatele důležitá, protože on ji jako zaměstnavatel nikdy nevyžadoval, jsem zaregistrovala. Jsou však zcela nepochybně i jiní zaměstnavatelé. Doufejme, že měl pan premiér na mysli pouze to, že zaměstnavatelé nevyžadují maturitní vysvědčení – tedy papírovou podobu dokladu! Se zaměstnavatelem, který by přijal na důležitou pracovní místo člověka, aniž by se ho zeptal, co vystudoval a zda má maturitu, jsem se nesetkala. Pro určité pracovní pozice je maturitní zkouška základ, na který se nabalují další schopnosti budoucího pracovníka.“

Návrh pana premiéra považují za nesystémový a populistický. Výrok o zbytečnosti maturit je degradace vzdělávání. Maturitní zkouška je důležitá a důvodem pro její rušení nemůže být letošní výuka na dálku. Maturanti budou připraveni na

vzdory distanční výuce. Obavy z toho, že by letos úspěšnost maturantů rapidně klesla, jsou, podle mého názoru, neopodstatněné.

Zprůměrování známek by studenty poškodilo. Většinou mají u maturitní zkoušky lepší výsledky než během studia. Zvláště u odborných předmětů. Dovedou totiž již své znalosti, nabyté během studia, dobře zúčtovat, chápou je v souvislostech.

V neposlední řadě je skládání maturitní zkoušky tradičním završením středoškolského studia, na které se vzpomíná celý život. Zkouška dospělosti. Příležitost ukázat, co umím! Kdo by si s úsměvem nevzpomněl na svou vlastní maturitní zkoušku. Maturitní zkouška není příležitost k psychologickému zdeptání studentů!

Můžeme vést debaty nad formou maturitní zkoušky, nad obsahem, ale podle mého názoru ne nad tím, zda maturitní zkouška bude, či nebude. A to nejen pro letošní školní rok. O případných úpravách v maturitách by neměl rozhodovat premiér, ale ministr školství s odborníky. Premiér však již dříve uvedl, že s ministrem školství je ohledně letošních maturit dlouhodobě v rozporu. To je problém. Ani studenti, ani pedagogové nemají jasnou, konkrétní představu o podobě maturitní zkoušky, nejsou včas informováni o záměrech, vše se chaoticky mění. To by se mělo co nejdříve změnit. Pak nemusíme polemizovat o důležitosti nebo zbytečnosti maturitních zkoušek.“

Mgr. Pavel Sekyrka, Th.D., ředitel Obchodní akademie a Jazykové školy Písek:

„Výrok premiéra z minulého týdne nahradit řádné maturity tzv. úřednickými maturitami vyděsil k smrti ředitele středních škol a vzal asi poslední sílu pedagogům, kteří měsíce ve ztížených podmínkách připravují závěrečné ročníky na zkoušku z dospělosti. Přeskočím to, že jsme zaspali celé jaro a nepomohli systému použitím třeba července. Byla by dopolední výuka, cestovat se stejně moc nemohlo. Aspoň bychom ulevili maminkám a vyrovnávali dál skluz z jara. Teď, pár týdnů před maturitami, po měsících úsilí, se pedagogové doví, že veškerá tematická příprava byla produkována možná zbytečně. Nápad premiéra, i kdyby ho tentokrát vládní spojenci v maturitním kamikaze nepodpořili, je škodlivý už v tom, že někteří studenti již nyní,

chvilu před pomyslným začátkem, poleví v přípravě a čekají, jak to dopadne. Z minulosti ví, že co premiér vypustí, myslí vážně.

Ptám se, proč se zase nebylo možné s někým z praxe poradit? Stačilo, kdyby byly letos kompletně zrušeny didaktické testy, tj. státní maturity, které děsí studenty nejvíce. Odpovědnost za maturitu by byla ponechána kompletně na školách jako před zavedením státní maturity. Pořád by studenti dostali do rukou řádné vysvědčení, namísto plánovaného sranda papíru, tzv. vysvědčení o úřednické maturitě. Ta má být mimo jiné součtem známek za celé studium, včetně dvou pololetí, která nejsou co do klasifikační stupnice plnohodnotná.

Pevně věřím, navzdory ohlasům na sociálních sítích, že se premiér tentokrát opře o odborníky a názor změní. Sám teď nevím, jestli bych vůbec takový papír mohl podepsat. Co vím ale jistě, že za pár let, pokud absolventi někde takový papír před potenciálním zaměstnavatelem ukážou, zakusí sice soucit, ale ten samý zaměstnavatel si vždycky vybere někoho, kdo první zkouškou z dospělosti prošel řádně. Připravte maturanty o maturitu není vstřícné gesto, je jejich jednoznačným poškozením. Na to nemá právo nikdo.“

Mgr. Michal Drnec, ředitel Gymnázium Písek:

„K návrhu pana premiéra Babiše na zrušení maturit se nebudu vyjadřovat. Ne, že bych nevěděl, co k tomu říci, ale názor ředitelů škol na jeho návrh, který má s největší pravděpodobností „svě“ opodstatnění, a dovedla ho k němu diskuze s odbornou veřejností, stejně nezmění jeho rozhodnutí, respektive pochybuji, že na něj pan premiér bude slyšet. Názor, že maturity jsou zbytečné a zaměstnavatelé je dnes už nepožadují? K tomu se nedá říci vůbec, ale vůbec nic.“

Má odpověď z pohledu gymnazistů: Já osobně bych letos nedělal žádnou změnu. Ale změny již jsou. Došlo ke zrušení písemných prací z ČJ a cizího jazyka. To je dostatečná úleva. A pro gymnazistu podle mne zbytečná. Ruku na srdce, že by gymnazista nenapsal slohovou práci? To si snad nemyslí nikdo. Další velké ulehčení je i to, že se v tomto pololetí maturanti mohou věnovat pouze maturitním předmětům. Opravdu nevidím důvod, proč by u maturantů gymnázií měly být zrušeny k písemným pracím navíc didaktické testy a ústní zkoušky. Myslím si, že gymnazisté maturitní zkoušky zvládnou. A to bez ohledu na to, zda byla či nebyla pouze distanční výuka, bez ohledu na to, zda mají nebo nemají tu či onu část zrušenou.“

Ptala se ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

MONTEA CZ s.r.o. DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

rekuperace, vytápění, ohřev vody

JABLŮTRON Technologie pro vnitřní zařízení budov

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

Jak dál? Z diskuze o zhoršující se epidemické situaci na Písecku

Vybíráme část názorů z internetových diskusí na www.piseckysvet.cz, kde diskutují registrovaní přispěvatelé. Svůj názor můžete poslat rovněž e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

VIKTOR HNYK: Dokud se lidé budou stále chovat sobecky a bezohledně, tak se situace moc nezlepší. Nenošení roušek na veřejnosti, ve společných prostorách bytových domů, majitelé restaurací, kteří nerespektují nařízení vlády, majitelé některých sportovišť to samé, kadeřnice chodící po zákaznících, hloučky mladých, kteří se slézají všude možné po městě bez roušek, neviditelní strážníci MP atd. Takto se pandemie nevyřeší. A bohužel těmto lidem se ta jejich pravda nedá ničím vyvrátit.

PAVEL ŠEBELLE: Největší problém je to, že není zavřený průmysl a jiné pracovní kolektivy, třeba i úřady. Když jede celá fabrika, kde se nic moc nedodrží, tak těžko pak lidi budou nosit roušky venku, když je v práci nemají. Dokud se neudělá celostátní měsíční dovolená, tak se v tom budeme topit všichni pěkně dlouho. Jedna kadeřnice s jednou zákaznicí to nevytrhnou. Není fair, že divadla, školy, kadeřnictví

a hospody jsou zavřené skoro už rok, skoro už rok jsou pro normální „neakutní“ pacienty zavřené i nemocnice – a fabriky, kde se nakazí 40 % lidí, jedou, jako by se nechumelilo.

LENKA NÁDĚJOVÁ: Zavřít konečně i průmysl. Nic jiného už vlastně nezbyvá. Pokud je některé město, jako Písek, postiženo průmyslovou zónou, i to může znamenat problém při šíření nákazy. Na pracovištích, ve výrobních halách, v legálních i nelegálních ubytovnách, kde se často sdílí sociální zařízení a kuchyňky... O hygienických návycích a dodržování pravidel si nedělám iluze. Přesto mají průmyslové firmy testovat agenturní zaměstnance až nyní! A je otázka, zda je někdo „nezáváslý“ bude kontrolovat, na slušnost a odpovědnost těchto firem nevěřím. Těm jde o otevřený provoz a zisk. Zavírá se ve špatném pořadí. Vláda sama v ochranném opatření k cestování z 1. března uvedla, že výrobní závody patří z hlediska nákazy k nejrizikovějším místům. „Průmysl před začátkem pandemie tvořil zhruba 36 procent tuzemského hrubého domácího produktu, služby se na výkonu české ekonomiky podílely zhruba ze 60 procent. Představitelé vlády však

opakovaně odmítají jakákoliv omezení směrem k průmyslu.“ (Bohumír Židek, *Novinky* 8.3.21) Místo toho drasticky omezili pohyb občanů mimo bydliště. Do práce, kde se nakazí nejčastěji, budou smět i nadále. Obdivuji výdrž a osobní statečnost zdravotníků, především těch z „covidového“ nemocnice. Děkuji jim! „Babiš je mazaný obchodník, z podzemních odměn zdravotníkům udělal celoroční. Je vidět, že pro vládu zdravotníci prioritou nejsou, vysvětlil Milan Kubek.“ (Klára Beranová, *Novinky*, 9.3.21)

JÍŘÍ MLÁDEK: Souhlasím s tím, že šíření nákazy v továrnách je problém. Ale nesouhlasím s tím, že nic jiného než zavírání nezbyvá. Můj dojem je takový, že všichni příznivci všelijakého zavírání si naprosto neuvědomují škody tím způsobené. Ať už obrovské ekonomické škody nebo třeba i to, že do týdne od uzavření průmyslu nebudou v supermarketech potraviny. Ano, i pekárny nebo třeba masny spadají pod průmysl. Jedno z možných řešení nastínil pan Petr Jaroš v druhé polovině tohoto článku: <https://dfens-cz.com/epidemiologicke-micurinstvi-industrial-style/>. Jeho myšlenky dávají mnohem větší smysl než většina opatření naší neschopné a chaotické vlády. Ano, taková komplexní opatření bohužel nelze zavést přes noc, ale jsem přesvědčen že pokud by vláda na něčem podobném začala pracovat před půl rokem, tak nejsme tam, kam jsme se dostali...

-VÝBĚR REDAKCE-

Sloni v Písku a i jinde v Čechách

V Písku měli obyvatelé možnost spatřit slony, když přijel cirkus. Velké neštěstí se ale stalo v roce 1875 – tehdy do města zavítal velký americký cirkus J. W. Myerse. Mladý hoch zde dráždil slony, jeden ho chytil chobotem, prudce s ním udeřil o zem a udupal ho k smrti.

Neživého slona ale máme ve městě již téměř dvě stě let. Když si v roce 1824 postavil zámečník František Roškot dům v Karlově ulici proti mostu, nechal umístit na jeho stěnu domovní znamení v podobě slona stojícího na konzole. Podobné znamení časté, v Praze bývalo na dnes již zbořeném domu ve Starém Městě a dosud existuje v kartuši

nad portálem domu čp. 331/26 ve Vlašské ulici na Malé Straně.

První živý slon se objevil v Praze na Staroměstském náměstí na přelomu února a března 1570 v programu slavnosti císaře Maxmiliána II. Zdobila ho čabraka z červeného sametu a na krku měl zavěšený zvonek. Na hřbetě nesl trofeje: pan-

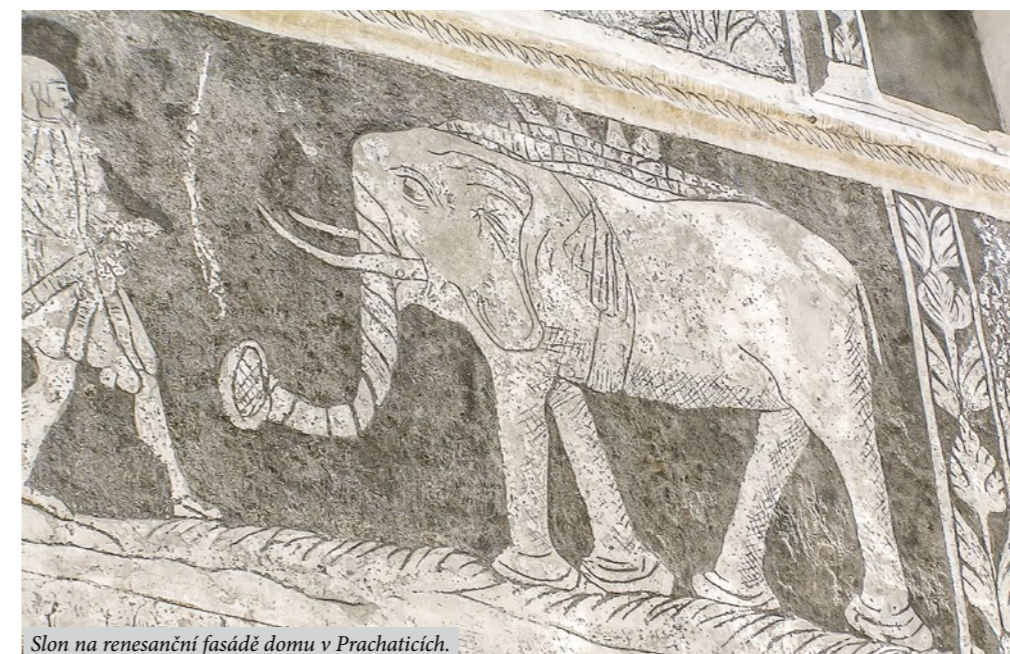
Slon jako domovní znamení v Písku.

cí, helm, štít, toulec, šíp, luk, sekeru, šavli a prapore. Pražané tak měli příležitost spatřit zvíře, které předtím nikdy neviděli.

Na Písecku mohli lidé spatřit slona již ve středověku v dlažbě baziliky v milevském premonstrátském klášteře. Na dlaždicích vyobrazený slon má na hřbetu jezdecký koš připevněný širokým pásem. Dlaždice vyrobené ve třetí čtvrtině 13. století objevil PhDr. Pavel Břicháček při archeologickém výzkumu klášterního kostela.

V období renesance se stal slon vděčným objektem četných vyobrazení. V jižních Čechách ho v osmdesátých letech 16. století namaloval pro Viléma z Rožmberka do klenby místnosti na zámku Kratochvíli Georg Widman. Volně přístupná turistům jsou sgrafita se slonem, který má na zádech sedlo, na boční fasádě Knížecího domu z roku 1573 na náměstí v Prachaticích. Sgrafitové vyobrazení údajně Hannibalova slona je také na nádvorní fasádě zámku císaře Rudolfa II. v Brandýse nad Labem.

Text a foto JIŘÍ FRÖHLICH, archeolog

Slon na renesanční fasádě domu v Prachaticích.

Písecká kapela Jakofakt? nesložila nástroje do klína

Folk-punková Jakofakt? se objevili před pár lety, aby oživil stagnující píseckou hudební scénu. Nevšední propojení punku s folkem s příchutí irských lidovek v rockovém kabátě se zcela vymyká mainstreamu a potenciál má kapela velký.

Jakofakt? mají za sebou časy výborné, dobré, a v současné době mrzké, jako všichni z této branže.

V loňském roce absolvovali desítky úspěšných koncertů, mimo jiné vystupovali s kapelou Wohnout, Tři sestry a Pirati of the Pubs. Naplánována byla letní i podzimní šňůra, ale to zůstalo už jen u plánů.

Adventní on-line přenos z Divadla pod Čarou, který byl jak na podporu divadla, tak pro spolek Naděje, byl sice fajn, ale bez živého publika to prostě není ono. Jaro letošního roku ve stejném módu, akce padají jako hrušky.

Přesto je třeba být připraven!!! Jakofakt? nahrají první CD. Bohužel doba nedovoluje účast v profi studiu, a tak kapela nahrává přímo ve své zkušebně. Jako producent byl osloven Honza Wdowczyn (*Naven, Závodní ovce, Beelee Beat z Deellee, Wdova & kumpáni*), který zároveň plní funkci supervizora.

CD by mělo vyjít v plzeňském hudebním vydavatelství Avik začátkem léta, kdy snad bude možno i koncertovat. Křest je naplánován na jednu z letních akcí. Domluveno je zatím vystoupení 20. srpna 2021 v rámci 18. Mírotického setkání

loutek a hudby, rodinného festivalu na mirotickém ostrově, který pořádá Láda Loisa Tomeš se svým týmem. O týden později, 28. srpna, se představí na zahradě píseckého KD jako součást městské slavnosti **Dotkni se Písku**. Určitě se také potkáme v Divadle Pod Čarou a na dalších akcích, které jsou zatím rozjednané.

Sledujte nás na FB a Bandzone.

IVETA HODOUŠOVÁ

24 03
17 00
20 21

BEZ PŘEKladu ŠPJ

KONVERZAČNÍ KLUB
ve španělštině s rodilým mluvčím.

Rozmluvte se s rodilým mluvčím a naučte se pohotově reagovat a vyjadřovat své myšlenky.

přihlášky na jestrabova@knih-pi.cz

středa
24. 03. 2021
17:00
ONLINE

29 03
17 00
20 21

TO NEJLEPŠÍ Z KOMENSKÉHO

Sedm osobností místního veřejného a kulturního života čte citáty z díla Jana Amose Komenského "Porada o nápravě věcí lidských" ze sedmi klíčových oblastí:

politika - Eva Vanžurová, starostka města Písek

podnikání - Kateřina Rybaříková, ředitelka oblastní kanceláře Jihočeské hospodářské komory

kommunikace - Naděžda Hávová, moderátorka Českého rozhlasu Vltava

kultura - Josef Kašpar, ředitel Centra kultury města Písek

vzdělávání - Pavel Koc, ředitel ZŠ Josefa Kajetána Tyla a MŠ Písek

rodina - Vladimíra Zborníková, sociální pracovníce - Arkáda a Švagr

spiritualita - Ondřej Kým, kazatel Sboru Cirkve bratrské v Písku

s podporou projektu komensky2020.cz

pondělí
29. 3. 2021
17:00 hodin
Živě na YouTube

Pavlna a Jarmila: Viktor nám dělá jenom radost

Pavlna Jurková a Jarmila Vlčková jsou herečky a spisovatelky. A Viktor je jejich společné literární dítě. Protože obě autorky tvoří především pro děti, opakovaně a s radostí přijaly pozvání do naší písecké knihovny, kde se potkaly s žáky základních škol.

MĚSTSKÁ | KNIHOVNA | PÍSEK

V loňském roce jejich divadlo Láryfáry sehrálo pro písecké diváky Ezopovy bajky. Podruhé se děti s písíci dvojicí setkaly při autorském čtení z jejich první společné knihy Viktor a záhadná teta Bobina. Knihu máme ve fondu naší knihovny a patří k jedné z nejžádanějších. Písecká rodačka Pavlna Jurková a její pražská kolegyně Jarmila Vlčková nás tentokrát navštíví v online prostředí. Představí nám volně pokračování své prvotiny Viktor a případ zmizelého psa. Zajímalo nás nejenom, jak se píše ve dvou, ale také jak se daří hercům a spisovatelům v dnešní covidové době. A tak vám přinášíme krátký rozhovor.

Kdy vznikl nápad napsat společně knihu?

Pro divadlo Láryfáry píšeme společně už spoustu let. Vždy šlo sice o divadelní scénáře, ale právě zkušenost se psaním a vzájemně naladěním jedné na druhou hrálo důležitou roli pro rozhodnutí napsat společně knihu. Před třemi lety měl ale Lukáš Jurek, herec v našem divadle (a zároveň muž Pavlny), nehodu na motorce, kterou sice nezavinil, ale skončil ve vážném stavu v nemocnici. Láryfáry téměř tři čtvrtě roku nemohlo hrát. Tehdy nastal ten pravý čas pro napsání Viktora a záhadné tety Bobiny.

Jak se nápad napsat knihu dařil realizovat?

Shodly jsme se, že obě chceme psát o silném přátelství starých lidí a dětí, které od sebe dělí jen věk

a předsudky dnešního světa. Nejtěžší bylo stvořit postavu rošťáka Viktora a zároveň příběh postavit tak, aby byl uvěřitelný. Uznějte, že dnešní devítiletí kluci mají úplně jiné zájmy, než se ve volném čase kamarádít se starouškou a stařenkami. Proto jsme si vymyslely ráznou tetu Bobinu z Hrabákova – ředitelku Domova pokojného stáří, kam je pražské dítě Viktor posláno rodiči za trest kvůli nahromaděným průšvihům ve škole. Aby se příběh mohl rozvinout, musela mu teta zabavit mobil a nechat ho napospas nudě. O tom, že se posléze Viktor se starouškou o letních prázdninách ani chvíli nenučil, je celý příběh.

Jaké jsou výhody či nevýhody společného psaní?

Při psaní Viktora jsme se hodně nasmály. Každou situaci jsme dlouho probíraly. Měly jsme tak větší jistotu, že se ubíráme správným směrem. Zároveň je těžké hledat kompromisy, když situaci každá cítí jinak. Pořád musíte mít na paměti, že není důležité, co chce každá jednotlivě, ale to, co je lepší pro příběh a celkové vyznění poselství knihy.

Jste se svým literárním dítětem spokojené? Nezlobí vás někdy?

Kdepak. Viktor nám dělá jenom radost. Otevřel nám novou cestu. Jsme mu vděčné za mnohé.

Jaké byly reakce na vaši knihu?

Největší potěšení pro nás je, když nám píšou rodiče dětí, které nerady čtou. Když se dozvíme, že doteď četly jen z donucení, ale Viktora přelouskaly na jeden zátaž, máme obrovskou radost. Občas se nám rodiče přiznávají, že když děti večer usnou, čtou si Viktora sami. To nás také hřeje na srdci. Kdy a jak se zrodila myšlenka na pokračování? Po dopsání poslední kapitoly Viktora a záhadné tety Bobiny jsme se obě rozplakaly. Hned jsme věděly, že nejsme připravené se s hrdiny knížky jen tak rozloučit. Když nám pak po vydání knížky začaly chodit reakce čtenářů s žádostí o pokračování, bylo rozhodnuto.

Bylo druhé společné psaní v něčem jiné?

Bylo mnohem snadnější, protože postava Viktora už byla na světě. Stačilo stvořit správnou parťáčku Žofii a soustředit se především na vystavění příběhu. Také už jsme byly zkušenější a v literárním světě zběhlejší.

Divadlo zastavil covid, jak se žije hercům a spisovatelům v dnešní době?

Pro všechny je doba těžká. My s divadlem stojíme už téměř rok. Pro naši poslední společnou knihu Hra o sen jsme ani nemohly uspořádat klasický křest. Všechna divadelní představení i autorská čtení jsou zrušena nebo odložena na neurčito. I proto jsme vděčné, že se můžeme setkávat alespoň takto online, jako je to v případě písecké knihovny. Děkuje za pozvání, opravdu si toho velice vážíme.

Rozhovor s Pavlnou Jurkovou a Jarmilou Vlčkovou vedla Štěpánka Činátlová. Online čtení proběhne 17. 3. od 17:00, přihlášky na cinatlova@knih-pi.cz.

K dějinám severního obchvatu města Písku

Písek leží v širokém údolí, ve kterém Otava na necelé tři kilometry opustí skalnaté koryto a zklidní svůj proud. Tato specifická terénní konfigurace byla lákavá pro první osadníky, pozdějším inženýrům a budovatelům moderní dopravní sítě ovšem působila nejednu starost. Jejich situace byla o to horší, že se při překročení řeky pro klíčové severojižní spojení museli vyhýbat zastavěnému území. Pojďme se podívat na dva historické návrhy na přemostění Otavy severně pod městem.

V 70. letech 19. století Písek usiloval o připojení k železniční síti, která se doposud nejvíce přibližovala v Ražicích. Vznikl projekt na stavbu dráhy Rakovník – Protivín, jejíž rentabilita měla být zaručena hlavně dopravou uhlí z Rakovnické pánve průmyslovým provozům na Příbramsku a dále do jižních Čech.

Pohled na Otavu pod Pískem. Mnoho nechybělo a tyto partie mohl zdobit železniční viadukt, archiv PM.

Ekonomika provozu železnice vyžaduje, aby trať v co nejvyšší míře využívala vrstevnic. Přístup do Písku spojený s klesáním k řece a následným stoupáním přes okolní hřebeny by znamenal zvýšené náklady na pohonné hmoty lokomotiv. Trať nakonec proklíčovala mezi kopci údolím Blanice a Mehelnického potoka, ale zvažovala se i alternativní trasa. Z Čížovic by trať při stále zhruba stejné niveletě zamířila na Topělec a přibližně u „Hřebičku“ překročila hluboké skalnaté koryto Otavy na vrcovickou stranu. Následně by při minimálních převýšeních pokračovala pod Ptáčkovnu a podél dnešní Zborovské ulice. Přes Semice a Selibov by se mezi Žďárem a Myšencem prosmýkla k Protivínu. Část této trasy později využila transversální dráha Ražice – Tábor. Písek dnes procházejí dvě dráhy: Protivín – Rakovník a Ražice – Tábor. Pokud by každá procházela z jiné strany Hůrek, mohlo železniční spojení získat vícero obcí a píseckí turisté využít železnici i k výletům do Píseckých hor. Od alternativní trasy bylo upuštěno s ohledem na nákladnost stavby viaduktu nad hlubokým údolím.

Druhým zapadlým, ale o to více šokujícím projektem je stavba pobočného vltavského plavebního

kanálu Budějovice – Praha. Labsko-Dunajský průplav dráždil představy techniků a národohospodářů už před stavbou česko-budějovické koněspřežky. Po roce 1900 se objevily názory, že splavnování Vltavy mezi Budějovicemi a Zvíkovem původním hluboce zaříznutým řečištěm nemá hospodářský význam. Vyžádalo by značnou sumu peněz, ale s výjimkou Týna nad Vltavou by lodní spojení bylo kvůli srázným svahům širokému okolí jen obtížně přístupné. V Písku vznikla myšlenka na stavbu paralelního plavebního kanálu, která se dostala až do fáze projekčních prací.

Dle dochovaných tištěných plánů Viléma Plenknera z roku 1908 se měl kanál oddělovat od Vltavy u Stěchovic, údolím Kocáby propojit Nový Knín a Dobříš. Odtud přes Višňovou (známou ze seriálu Chalupáři) pokračovat ke Smolatelům, Kozárovicím do Starého Sedla u Orlíka nad Vltavou. Dále přes Varvažov, Vráž, Borečnici a Topělec k Písku. Opět za hajnicí „Na Hřebičku“ měl vzniknout monumentální akvadukt, kterým by plavební kanál překonal údolí Otavy. Další trasa by v podstatě kopírovala dříve popsanou trasu železnice. Nákladní lodě s remorkéry by proplouvaly kolem hřebčince, Semic, Tálina a ro-

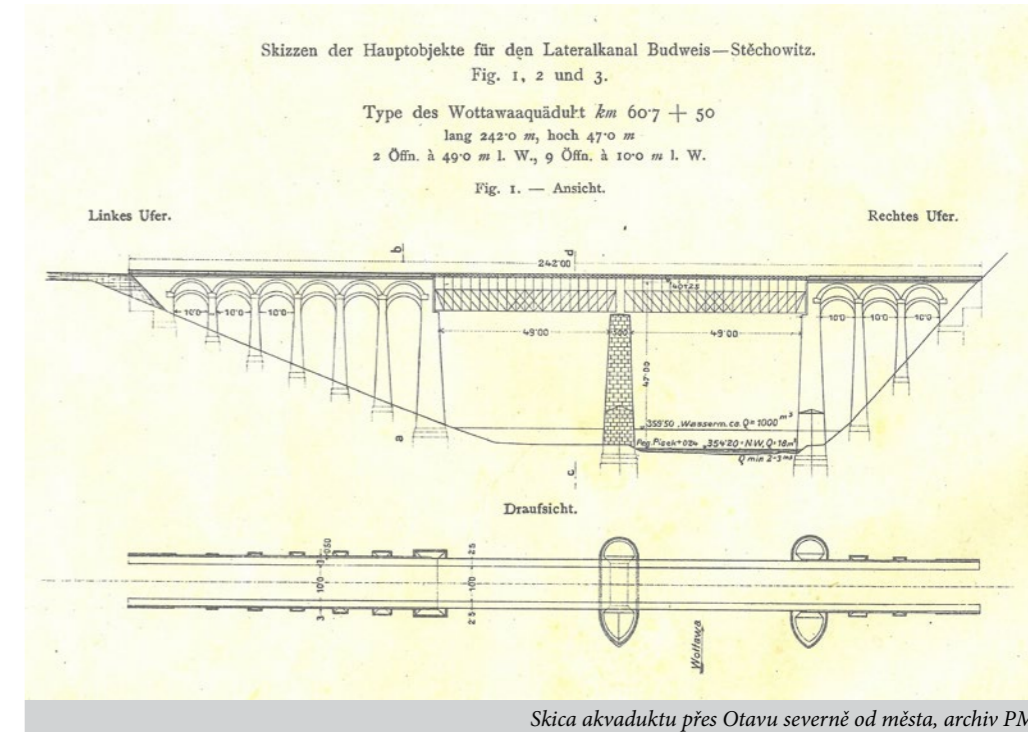

Plán obou zvažovaných tras železnice, archiv PM

vinou u Žďáru do Protivína. Za Protivínem kanál využíval Blanici a následně přítoky vody z rybníků u Vodňan a u Hluboké, až se u Budějovic konečně spojil opět s Vltavou.

Kanálem by se propojila řada průmyslových měst, které by jinak při plavbě po řece zůstaly stranou. Navíc procházel relativně rovinnatým a chudým krajem, který nabízel dostatek levných pozemků pro stavbu průmyslových závodů. V místech styku s páteřními trasami železnice se počítalo se vznikem velkých překladů. V okolí Písku to bylo v Protivíně a dle jedné varianty, která procházela kolem Smrkovic a Putimi, v Ražicích. Kvůli vysokým nákladům a první světové válce projekt upadl v zapomnění, ale dýmající vlečné lodě v 50 metrové výšce nad řekou nebo mezi pastvinami u Nových Dvorů vyvolávají ve fantazii „Verneovské“ obrazy ještě dnes.

BOHUMÍR BERNÁŠEK
historik, knihovník Prácheňského muzea

Skica akvaduktu přes Otavu severně od města, archiv PM

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- Práce s dechem a emocemi, (individuální) konzultace – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- Hatha jóga – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- Jarka Olžbutová – www.uvodnaruz.cz
- Poradna ájurvédy, ájurjóga – Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz
- Slunce ve skle – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čápkové, kacabacapova@seznam.cz
- Výuka hry na kytaru a ukulele – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz.

PÍSECKÝ SVĚT

účinná a levná tištěná i on-line inzerce, 6000
výtisků vždy obratem rozebřáno!
e-mail: inzerce@piseckysvet.cz
tel. 607 777 993

Písecká průmyslovka spolupracuje s firmou Rohde & Schwarz

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola Písek spolupracuje dlouhodobě s významnými průmyslovými firmami. Svědčí o tom i aktuálně podepsaná smlouva o vzájemné spolupráci mezi školou a firmou Rohde & Schwarz závod Vimperk, s.r.o., která vychází z předchozího velmi dobrého partnerství.

Obě smluvní strany se dohodly, že budou i nadále spolupracovat zejména při realizaci odborných praxí žáků školy a exkurzí, na společných projektech, spolupráci ve výuce žáků prostřednictvím lektorů-odborníků z firmy.

Další oblastí spolupráce je materiálová podpora součástkové základny, vybavení školy i propagace firmy prostřednictvím informačních kanálů školy. Firma Rohde & Schwarz je také jedním z předních zaměstnavatelů absolventů SPŠ a VOŠ Písek a nová oblast spolupráce se týká stipendijního programu, který firma Rohde & Schwarz žákům nabízí. Stipendijní program bude podporovat studenty po celou dobu studia a dosahuje výše až 8000 korun měsíčně.

Ing. Jiří Uhlík, ředitel SPŠ a VOŠ Písek

Foto archiv školy: zleva ředitel SPŠ a VOŠ Písek J. Uhlík, vedle něj Milan Černý, vedoucí personálního oddělení Rohde & Schwarz závod Vimperk, s.r.o.

Tylovka pečuje o žáky i během lockdownu škol a školských zařízení

ZŠ J. K. Tyla je škola pověřená v rámci krizového zákona Jihočeským krajem a Městem Písek péčí o děti zdravotníků a dalších zaměstnanců složek integrovaného záchranného systému a krizové infrastruktury státu.

V praxi to znamená, že zatímco všichni ostatní žáci zůstali po uzavření škol doma, děti těchto pracovníků se každý den již od 6 hodin ráno scházejí ve škole. Nechodí si sem ale jenom hrát, mají (stejně jako ostatní) i své školní povinnosti. Během dopoledne se tedy většinou buď on-line připojují ke své distanční výuce nebo si pod dohledem dělají úkoly, které jim byly zadány jinou formou. O bezproblémový chod

se stará vždy několik pedagogických pracovníků, ať už jde o paní asistentky, paní vychovatelky nebo pány učitele a paní učitelky, kterým zbývá ještě čas po jejich on-line výuce. Se zvyšujícím se počtem dětí je úměrně navýšován i počet těchto pečujících a pomáhajících osob – tak, aby děti mohly mít podobné podmínky, jako kdyby byly doma se svými rodiči nebo ve škole se svými učiteli.

Když mají děti hotovo se školní přípravou a vyučováním, jdou se za příznivého počasí buď vyvětrat ven do areálu školy, nebo si v případě zájmu mohou hrát ve velké družině, často si také mají možnost něco zajímavého vytvořit – ať už pěkný obrázek, valentýnské přáníčko nebo velikonočního zajíčka.

Nelze zapomenout ani na školní jídelnu, kde paní kuchařky chystají těmto dětem výborné dopolední i odpolední svačiny a obědy (pro které si mohou docházet i žáci školy či předškoláci, kteří jsou na distanční výuce doma a pro jejich rodiče je to jistě v této době vítanou pomocí).

I když se všem zatím ve škole líbí, nezbyvá než doufat, že se nejen tyto děti budou moci do svých opravdových školních lavic vrátit ještě během tohoto školního roku. Ale to ukáže až vývoj situace v příštích dnech... Snad k tomu pomůže každý z nás svým odpovědným chováním...

LENKA ŠINDELÁŘOVÁ
ZŠ J. K. Tyla

Na muzejním nádvoří můžete spatřit fosilní pařez

Muzeum mění, pandemie mění. Všechny plány na tradiční březnový start Prácheňského muzea vzaly ze známých důvodů za své. Muzeum po dvouměsíční zimní přestávce otevřít nemohlo a zřejmě ještě minimálně několik týdnů zavřené bude.

S největší pravděpodobností tak návštěvníci přijdou o již nainstalovanou výstavu **Memories**, na které se za svou kariérou ohlíží světově uznávaný módní a reklamní **fotograf Robert Vano**. Výstava končí velikonočním pondělním 5. dubna, naděje, že se muzeum do této doby otevře, je již velmi malá. Naopak výstava **Zeogeos – 30 let výzkumů a Struktura krásy fotografa Svatopluka Civiše** by snad veřejnost vidět mohla, obě výstavy potrvají po celý duben.

Muzeum tak připravuje alespoň výstavy venkovní. Na malou expozici v jedné z výloh v drogerii U Kostela navazuje mimořádná výstava konaná přímo na hlavním muzejním nádvoří. Pod dozorem muzejního geologa Ing. **Jaroslava Cícha** zde byl nainstalován pařez, který možná pamatuje i dobu dinosaurů. „Jedná se o unikátní nález fosilního prokřemenělého dřeva z pískovny v Čavyni u Vodňan,“ popisuje Cícha nedávný přírůstek do

Detail pařezu, foto PM

muzejní sbírky a pokračuje: „Nám se díky ochotě vedení pískovny podařilo pařez o rozměrech 1,2 x 1 x 0,7 metru získat. Patří k vůbec nejzajímavějším nálezům fosilního dřeva z území celých jižních Čech.“ Ukázka je pozoruhodná nejen svou velikostí, ale i vzácně zachovanou strukturou kořenné části. Dřevo s největší pravděpodobností patří fosilnímu dubu.

A jak se stalo, že se část prehistorického stromu zachovala až do dob dnešních? Část území jižních Čech v prostoru českobudějovické a třeboňské pánve pokrývalo koncem druhohor a ve třetihorách velké sladkovodní jezero, po kterém zde zůstala mocná souvrství jezerních sedimentů – šterků, písků a jílu. V nich jsou občas nalézány úlomky fosilních prokřemenělých dřev. „Po vědecké stránce byla těmto dřevům věnována jen malá pozornost. Dodnes není uspokojivě stanoveno ani jejich stáří. Nejpravděpodobnější je původ jihočeských prokřemenělých dřev ve svrchní křídě, geologické epoše na konci druhohor. Některé práce je zase považují za mladší a jejich původ kladou do třetihor,“ vysvětluje zkušený geolog Jaroslav Cícha. Jeho nový přírůstek bude na nádvoří píseckého hradu k vidění až do otevření muzea.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Jaroslav Cícha při čištění fosilie, foto PM

Písek bude zelenější... Pokud nebudeme lhostejní

Během podzimu byly pod stromy na **Bakalářích** vysázeny trvalky, za účelem upravení a zkrášlení prostoru v okolí **děkanského kostela** a pro zlepšení podmínek **jirovců**, u kterých byla mnohdy jen utužená zem.

Kvůli bezohlednosti některých lidí byla až pětina rostlin nemilosrdně ušlapána! Kromě vysázených trvalek zde na jaro vyčkává 300 kusů bílých narcisů se žlutými trubkami odrůdy **Goblet**. Aby měly narcisy šanci vykvést, umístili jsme s Městskými službami Písek k záhonům již známé výstražné cedule. Jakmile to počasí dovolí, dojde i k dosažení výpadků, které naše zahradnice obezpečně namožíly.

Neбудьте lhostejní ke svému okolí a braňte nové květiny ve městě! Jsou tu pro radost nás všech.

-MŮ Písek-

JAK ZNÍ SVĚT? Když nemohou děti do Sladovny, jde Sladovna za dětmi

Písecká dětská galerie Sladovna patří dlouhodobě mezi oblíbené cíle rodinných výletů. Rozlehlá budova na břehu řeky Otavy nabízí návštěvníkům nepřeberné množství živých výstav, zážitků, inspirace a společně stráveného času. Nyní sice zeje kvůli koronaviru prázdnotou – ale nabízí zájemcům zajímavý program on-line, workshop určený dětem od 6 do 10 let.

Sladovna má zavřeno, ale to neznamená, že by v ní usnul život. Přípravuje se nový program, buduje se očekávané animační studio, chystá se výstava o vodě i dětský festival Pískoviště. Snad se co nejdříve situace uklidní a bude možné znovu přivítat návštěvníky.

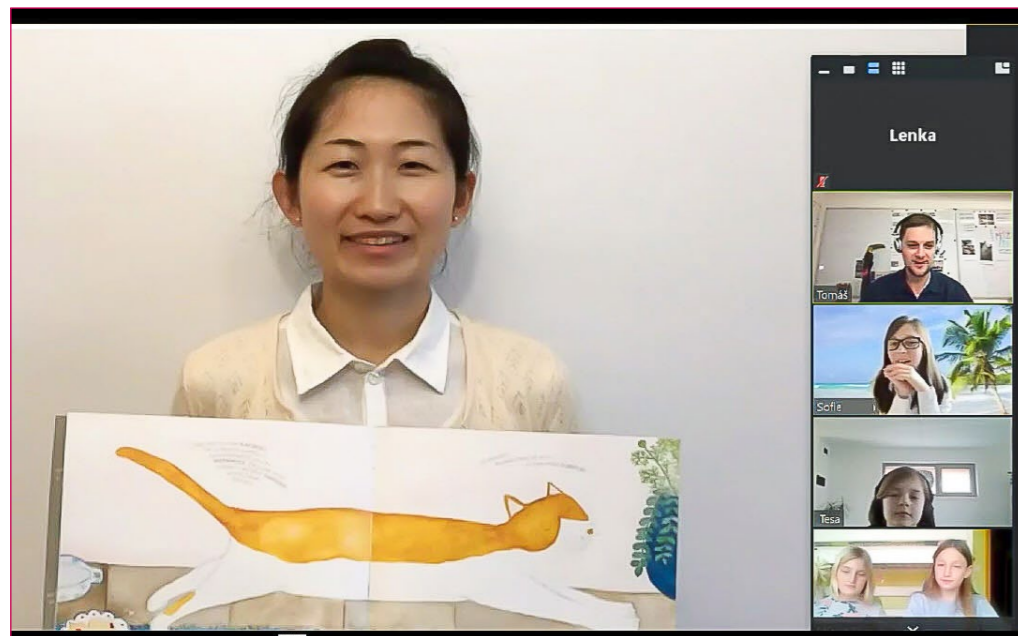
Jak zní svět

I tak ale můžete do Sladovny nahlédnout. Ta totiž ve spolupráci s organizací UUUL a Vzdělávacím a kulturním centrem Klášter Broumov připravila

pro děti od 6 do 10 let on-line workshop s názvem Jak zní svět. O co jde?

Půvabný zvukomalebný workshop, inspirovaný stejnojmennou knihou Hiromi Ogata, je plný krásných animací, všedních i nevšedních zvuků a her. Tvořivě pracuje s jazykem, objevuje s dětmi, jak různí lidé a kultury slyší svět, jak vznikají slova, a jak si každý z nás může s jazykem hrát. Používá principy literární a dramatické výchovy, tvořivé hry a bystrý tak uši, oči i jazyk.

Video: <https://1url.cz/Ez70H>

ZIPáci za sebou mají úspěšně první online soutěž

On-line soutěž MIA ondance se konala v sobotu 27. února a soutěžilo v ní na 120 choreografií. Taktéž on-line je hodnotila porota.

Za ZIP se představitel 12 tanečnic a jeden tanečník v osmi choreografiích. Všechny si ZIPáci připravili sami doma, načež je konzultovali se svými lektorkami. Nejmladší ZIPáčkou v prvním semifinále soutěže byla Andrejka Králíčková. Je jí 8 let a v ZIPu tančí od září. Z 1. kola do finále přímo postoupily čtyři choreografie ZIPáků. Ostatní mohou své štěstí zkusit v příštím kole. Finálové souboje se budou konat v červnu.

A jak vypadaly výsledky?

• **Originální slow, 12 – 15 let:** Patnáctileté slečny

z hlavního kurzu: 1. místo Únik – Tereza Jarošová (přímý postup do finále); 2. místo Fear – Anna Daňková (přímý postup do finále); 3. místo Letter – Anna Kaiferová. Proti nim nastoupily juniorky: 4. místo Hvězdy ve tmě – Barbora Vrbová, Nikola Jonášová.

• **Originální dynamic, 7 – 10 let** (celkem 7 soutěžních choreografií): 3. místo Kosmonauti – Kristýna Volfová, Natálie Pavůčková (přímý postup do finále); 5. místo Run This Town – Eliška a Klára Lichých.

• **Originální slow, 8 – 12 let** (celkem 7 soutěžních choreografií): 3. místo Jen tak s bráchou – Veronika a Tomáš Růžičkovi (přímý postup do finále); 7. místo Tančím pro radost – Andrea Králíčková.

Taneční centrum Z.I.P. Písek

Okolo nás vždycky něco nějak zní. Třeba když vstáváme, naše zívání. Maminka krájí chleba, bratr dupe, kočka mňouká, vítr fouká, déšť padá, slunce... Jsou zvuky, které se slyší. Některé se ale neslyší, zato se „vidí“, „cítí“ nebo „představují“. V japonštině se popisují všechny tyto zvuky slovy. Ale nejenom v japonštině. Můžeme to dělat i my. Dělal to třeba Karel Čapek, jeden z nejvýznamnějších českých spisovatelů. Zvuky, pocity, metodické a rytmické kadence převáděl do slov, vytvářel nová slova, hrál si s nimi a maloval slovy, aby jeho jazyk nebyl jen jazyk informací, ale aby budil ve čtenáři představivost a cit. A dělal to tak krásně, že si ho zamilovaly generace dětí i dospělých.

„S kocourkem Kosmosem můžeme slyšet i vidět, jak zní kočičí svět. A můžeme zkusit najít, jak zní ten náš!“

Kompletní informace najdete na webových stránkách Sladovny: <https://www.sladovna.cz/vystavy/jak-zni-svet/>. Workshop je určený pro děti od 6 do 10 let (1. stupeň ZŠ) – pro školní skupiny i pro veřejnost, kapacita až 30 účastníků.

Koná se v on-line prostředí – aplikace Zoom – v termínech dle domluvy. Vznik online verze podpořilo Ministerstvo kultury ČR.

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

Mezi Paříží a Pískem III. Malíř BOCIAN

Malíř Bocian a jeho žena, sochařka Yvonne Tinayre, se mnou doma stále bydlí. Bocianovy obrazy na stěnách a sochy Yvonne na nábytku, kde jim to sluší. Ti dva mne provázejí a stále mne těší, byť už jen ve vzpomínce, laskavý, harmonický, skromný a zároveň neuvěřitelně bohatý a kreativní svět jejich tvorby, moudrý, třeba velice rozdílný pohled na život, ve kterém ale dokázali obdivuhodně souznít a společně putovat po cestách za svým uměním.

Vernisáž výstavy v galerii muzea – zleva Marie Dubinová, Bocian a starosta obce Slavkov Vladimír Chovanec. Foto archiv autorky

Bocian (vlastním jménem Bohumil Strohalm), se narodil ve Slavkově u Opavy 5. října 1912. Když mu bylo dva a půl roku, zemřela mu matka a otec zůstal se čtyřmi nezletilými dětmi sám. Děťství bylo pro malého chlapce velice těžké, otec nastalou situaci těžko zvládal. Po skončení měšťanky se vyučil malířem písma a v Dobrušce si našel práci. Stále ho přitahovalo výtvarné umění, se kterým se poprvé seznámil v opavském muzeu. V Brně pak na stipendium absolvoval Školu uměleckých řemesel.

Po roce studií na Akademii výtvarných umění v Praze, které ho moc neuspokojilo, odjel Bocian v roce 1938 do Paříže. Tam ho čekaly těžké začátky – neznal jazyk a samota byla pro mladého chlapce velice sklíčující. Z neutěšené situace mu však pomohla podaná ruka Oldřicha Dubiny, v němž poznal spolehlivého přítele pro mnoho dalších let. Za mnohé vděčil i malíři Františku Kupkovi, který jej orientoval v životě a umění metropole, a také malíři Josefu Šimovi. Ovšem schylovalo se k válce a Bocian vstoupil jako dobrovolník do francouzské armády a zúčastnil se bojů proti německému wehrmachtu. Po skončení války s pomocí amerického stipendia v roce 1946 studoval historii středověkého umění na universitě v Montpellier a v roce 1947-1948 studoval na universitě v Aix-en-Provence. Ale Paříž mu byla souzena a v roce 1948 se do metropole nad Seinou vrátil. Navázal mnoho přátelství s umělci a francouzskými intelektuály, kteří iniciovali malířovy výstavy. Ačkoliv byl Bocian po léta v pařížském kulturním centru odkázan výlučně na svůj talent a intuici, dopracoval se na vlastní pěst k výtvarnému proudu označovanému v poválečné historii evropského moderního umění pojmem lyrická abstrakce. I nadále se pak vyvíjel jako solitér.

Bocian používal jméno po babičce, protože bylo přijatelnější pro francouzský jazyk. Jeho dílo vcházelo postupně ve známost, což potvrdil sběratelský zájem Američana Rogera Shattucka, který jej pozval do Spojených států amerických. Bocianova tvorba nese vzhledem k jeho neklidné životní pouti více či méně zjevná znamení specifické atmosféry míst, kde jeho obrazy vznikaly. Počátkem šedesátých let se Bocianův výtvarný názor relativně ustálil. Malířovi svědčí menší formát obrazu, který mu umožňoval zhostit se představy naráz a dospět ke koncentrovanému vyjádření.

Malíř vystavoval samostatně i ve společných výstavách ve Francii, USA a v Čechách. Filmový

dokument z roku 1994 představuje malíře Bociana v režii J. Vašíčka. Druhý filmový portrét umělce ztvárnil brněnský režisér Karel Fuksa ve spolupráci s Arnoštem Goldflamem, ve filmovém cyklu Čeští umělci ve Francii (1998), který byl inspirován stejnojmenným dlouhodobým cyklem výstav v galerii Prácheňského muzea.

Paříž nad Otavou

Malíř Bocian vystavil své obrazy poprvé v Písku v galerii píseckého muzea na společné výstavě „Paříž nad Otavou“ v roce 1996 a následně v samostatné výstavě společně se svojí ženou sochařkou Yvonne Tinayre v roce 1997. Výstava dále putovala v roce 1998 do Zemského muzea v Brně, Galerie Vyšehrad v Praze a do Domu umění v Opavě – do umělcova rodného kraje. Výstavu podpořila Nadace Oldřicha Dubiny z Paříže, stejně jako k výstavě vydanou monografií obou umělců, jejímž autorem byl emeritní ředitel Moravské galerie Brno, historik umění PhDr. Jiří Hlušíčka, Bociánův dlouholetý přítel.

Yvonne Tinayre se narodila 16. listopadu 1915 v Londýně matce Angličance a otci Francouzovi. V roce 1921 se s rodiči přestěhovala do Paříže. Její babička z otcovy strany, vzdělaná a hudebně

V pařížském bytě s Yvonne a Bociánem

nadaná žena, byla z přesvědčení pařížskou komunardkou (latinskoamerického původu). Dědeček, malíř, hodně cestoval a přivázel ze svých cest mnoho obrazů. V roce 1922 poznala otcova mladšího bratra Paula, který mladou dívku později uvedl do uměleckého pařížského světa.

Otce si malá Yvonne příliš neužila, už před válkou započal kariéru operního tenoristy a pokračoval v ní i v poválečných letech. Podnikal turné po Evropě a vystupoval i v Československu – v Praze, Brně a Bratislavě. S otcovým bratrem vstoupila mladičká Yvonne do pohádkového světa umění dvacátých let. Společně putování se strýcem po Montparnassu (kde Bocian s Yvonne strávili mnoho let společného života), legendární slavné restauraci Rotonde a později i v Coupole, kde vstřebávala v hemžení uměleckého světa nekonečné debaty umělců zvučných jmen. Strýcovými přáteli byli zejména malíř Soutine, sochař Manolo a básník Ezra Pound. Yvonne vzpomínala i na malíře Amedea Modiglianiho, se kterým vypili ne jednu sklenku šampaňského, krátce před jeho tragickým odchodem.

Strýc vodil Yvonne často do Louvru a právě tam pravděpodobně započal její zájem o primitivní umění, jehož výrazné stopy nacházíme v jejích pozdějších plastikách. Její imaginace často čerpá z archetypálních představ, kterými se dovolává dávných kultur. Morfologie a výrazové hodnoty jejich plastik už v počátcích nenechávaly na pochybách, že se do nich vtělilo něco z dědictví po latinskoamerické babičce, v jejichž žilách kolovala indiánská krev. Zpodobení konkrétní reality v tvorbě Yvonne Tinayrové ustupuje zjevně do pozadí ve prospěch symbolických funkcí, někdy dokonce jako by sochařku usměrňovala ctižádost vytvářet artefakty nadané magickou mocí.

Po své první svatbě porodila tři syny, manželství ale netrvalo dlouho a Yvonne Tinayre se po řadě let v roce 1956 potkala s malířem Bocianem. Jejich společné soužití bylo na výsost šťastné a vzájemně obohacující. Často jezdili do Čech, Yvonne si zamilovala Beskydy a v rodišti Bociana, ve Slavkově u Opavy našli vzácného přítele, starostu obce Vladimíra Chovance. V Opavě potom herce opavského divadla Ivo Křenka, významnou regionální osobnost pořádající kulturních akce ve městě a okolí, velkého sběratele, výborného fotografa a přítele mnoha významných umělců českého výtvarného umění.

Mezi Paříží a Pískem III. – Malíř BOCIAN

Dokončení ze str. 17

Bocian a Yvonne si celoživotně psali drobné ilustrované texty ze svého života, (podobné bajkám Jeana de La Fontaine), ve kterých vystupovali Yvonne jako liška a Bocian jako pták – křepelka Pětpeňez. Yvonne ráda věštila z ruky, její bytost působila někdy velice záhadně a rozhodně její vnitřní svět ukrýval mnohá tajemství. Bocian byl

vedle ní člověk naprosto racionální, formovaný svým nelehkým mládím a celým svým životem, i když vnitřně obdarovaný nekonečnou kreativitou, jež se zračila v jeho lyrickém výtvarném díle. Tyto dvě naprosto rozdílné osobnosti, tvořily pozoruhodný pár, žijící velice skromně ve svém vlastním prostoru, v malém útulném bytě starého domu, v původní části pařížského Montparnassu.

Jeich odchod z tohoto světa se odehrál velmi krátce po sobě. Jeden bez druhého nemohl existovat. Jeich přáním bylo spočinout v rodišti Bocianově ve Slavkově u Opavy, kde jsme jejich urny ukládali do hrobu. V den rozloučení nám vyprávěl hrobník, že našel ráno v připraveném prostoru pro urny malou lišku a v hodině obřadu nad hlavami zúčastněných po celou dobu, kroužili dva ptáci – je něco mezi nebem a zemí...

Z Paříže jsme s manželem dovezli část výtvarné pozůstalosti Bociana a Yvonne, starosta Vladimír Chovanec uspořádal v centru obce velmi pěknou vzpomínkovou síň na oba umělce, a s velkou pietou se dodnes stará o hrob těchto pozoruhodných bytostí.

V Paříži na Montparnassu. Foto archiv autorky

Autorka textu s Bocianem při instalaci výstavy v galerii Prácheňského muzea (2006)

Okamžiky prožité s Bocianem a Yvonne byly magické a vždy zároveň neobyčejně lidské, vřelé, upřímné a zcela nezapomenutelné. Děkuji Vám oběma, že mi bylo dopřáno Vás potkat a děkuji Prokopu Voskocovi, že mne s nimi seznámil.

Obrazy Bociana a sochy Yvonne naplňují můj dům krásnou energií a jsem s nimi neskonale šťastná.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

ATHELAS: Na straně života, blízko smrti

Smrt není vskutku oblíbené téma. Vidíme to dnes a denně v médiích, můžeme v přímém přenosu sledovat, co smrt, její blízkost a vůbec to, že se o ní bavít musíme – momentálně v souvislosti s tím malým neviditelným nebunčným organismem, který se rozhodl zahýbat celým světem – s námi všemi dělá. Takže ejhle, chtě nechtě tady s námi najednou smrt tak nějak je víc než dřív. Ale vše, co jí předchází, je prostě ŽIVOT.

Otázka, která probublává současnou situací a dle v myslích mnoha lidí, je, jak se s její blízkostí vyrovnat? Lze se na ni jakkoliv připravit? Lze ji neodmítat? Je možné se jí nebat? Lze ji přijmout jako součást našich životů? Bez ohledu na to, co

se děje nyní v nemocnicích, jak vypadá současná politika, bez ohledu na strach, který pulsuje v mnoha žilách, ona tady je, vždycky tu byla a vždycky také bude. Scotta vymyslel místo elixíru mládí leštidlo... „přijde otec z pole role, podlaha matná, okna slepá...“ a ani nejlepší antioxidant nebo potravinový doplněk, žádná bylina, elixír, dokonce ani bájný Athelas, nezajistí, že se jednoho dne neocitneme v závěrečné fázi života.

Až mně dojmá, jak prosté to je. Navzdory tomu mi na rtech vždycky zůstane viset podivuhodný otazník...a jaký je konec života? Pro každého jiný...jako život sám. Moje babička si přála jen si tak lehnout do postele a usnout. „Ten měl ale krásnou smrt“, říkala zasněně, když zjistila, že se něco podobně záviděníhodného podařilo někomu z jejích přátel.

Může být smrt krásná? Může být bezbolestná? Ať jsme součástí jakékoliv víry, systému, přesvědčení, ať si myslíme o smrti kdekdo, ještě se nikdy nevrátil ten, kdo už jednou branou prošel a přeplul na druhý břeh, aby nám o tom podal zprávu.

Můžeme se tedy jen domnívat, představovat si či věřit. Co bude poté, neví nikdo z nás. Co je ale před tím, to můžeme velmi často ovlivnit.

Pojďme zpátky v čase a přiznejme si, že současná kultura je založena na životě, výkonu, úspěchu. Smrt zavřela za dveře nemocnic. Obvykle. Ale nebývalo to tak vždy a není to takhle nutné. Zemřít se dá i hezky. Máme možnost volby. Svobodné volby, pokud na ni od života dostaneme čas.

Lidé si často myslí, že je těžké pracovat v hospici. Je a není. Možná proto, že smrt je každodenním souputníkem těch, kdo se rozhodli se blízko ní postavit. Pomáhat nemocným, kteří v závěru svého života chtějí zemřít doma, v kruhu svých blízkých, svoji rodiny. Stojí sice blízko smrti, avšak tak pevně a bytelně na straně života, jak je to jen možné. Nevytlačují téma umírání ze svých životů, a proto mohou být něžnými, laskavými průvodci. A vědí, že každá minuta je drahocenná, že každá vteřina se počítá a podle toho s ní také nakládají. Jako s drahokamem, jako s poslední kapkou vody.

Tak. Potřebovala jsem to říct. Že i takhle se dá zemřít a přitom žít. Doma. A hlavně, že existují skvělé týmy paliativní hospicové domácí péče, jako ten náš pisecký. Domácí hospic Athelas. Místo, kde všichni stojí na straně života, ačkoliv blízko smrti.

Považujete-li naši práci za užitečnou, prosím podpořte nás. Každé koruny si ceníme a proměníme ji v minuty péče o ty, kteří naši pomoc potřebují. Děkuje ze srdce!

Číslo účtu: 8491450001/5500 – prosíme, pošlete nám své kontaktní údaje, moc rádi bychom Vám osobně poděkovali.

KATEŘINA LITERÁKOVÁ
Domácí hospic Athelas

Malé Antily, 38. díl: Náš kapitán kárá námořníky hloupý!

Při sepisování se mi připomněla známá písnička Waldemara Matušky. A taky jak jsme byli na kapitána našťvaní. Důvod byl ten, že jsme nebyli námořníky a přitom jsme jejich povinnosti byli nuceni plnit.

Majitel plachetnice (10 tun vážící, 10 m dlouhá a 3,5 m široká jednostěžňová jola s ocelovým trupem a dvěma plachtami), Jiří Albrecht, vyplul do Karibiku s dvoučlennou posádkou a podnikatelským záměrem vydělat peníze pomocí reklam při plavbě přes Atlantik do USA a pak (i díky nám) při plavbě po ostrovech Malých Antil. A to se jaksí nepovedlo. První člen posádky ho opustil už ve Španělsku před plavbou přes oceán a druhý ihned po přistání v USA. Takže obsluha loď byla na kapitánovi a pěti nájemcích loď, tedy na nás.

Zpočátku jsme neměli tušení, proč se kapitánovi jeho záměr zvrtnul, ale záhy jsme to pochopili. Nedalo se s ním vydržet. Kdybychom měli jinou alternativu, tak bychom na plavbu s ním také nepřistoupili, ale v sázce bylo pro nás mnoho. Bez zázeme a možnosti zakotvit kdekoli na pobřeží pěti ostrovů, které jsme měli v plánu prozkoumat, by se naše expedice smrškla jen na ty nejcivilizovanější, tj. Guadeloupe a Martinik. Takže jsme byli okolnostmi donuceni na smluvený měsíc se aktivně zapojit i do obsluhy naší plovoucí základny.

Pro ty, kteří nemají představu, co obnáší plachtaření na moři, tak aspoň pár informací. Při krátkých přejezdech si Jirka zvládal loď obsloužit sám. Byl zkušeným jachtařem, tak byl schopen využívat mořské proudy, proto jsme pluli kolem západních břehů ostrovů a dokázal plout i proti větru. Při těch cik, cik manévrech jsme podle jeho pokynů přehazovali vratiplachtu (to je ta větší plachta), nebo spouštěli, případně vykasávali kosatku (to je úzká třícípá plachta vpředu). Po tu dobu kapitán kormidloval. Když byly manipulace s plachtou náročnější, nebo vzhledem k silé vět-

ru musely být časté a rychlé, obsluhoval plachty Jirka. Pak ho někdo z nás zastupoval u kormidla.

Taková jachta má nejen plachty, ale i motor. S jeho pomocí se vjíždí do přístavu, kde jsou lodě, a tudíž není možné manévrovat pomocí větru. Motor by se mohl někdy využít i na otevřeném moři, ale v tom jsme se s kapitánem neshodli. On chtěl šetřit naftu (cena měsíčního pronájmu byla striktně stanovena na 2 500 US dolarů) a my zase chtěli šetřit čas, který měl také konečnou podobu 36 dnů. Občas, kvůli situaci, kdy nefouká vítr, a tudíž loď nepluje (tzv. flauta), nastal konflikt zájmů. Nás tlačil čas a kapitána peněženka. Když bezvětrí trvá půl hodiny, tak to ještě jde, ale když se nic neděje víc než hodinu, je posádka nervózní a snaží se osud ovlivnit tím, že tlačí na kapitána, aby uvedl loď do pohybu motorem. To on nechce, protože by to zvýšilo jeho náklady a snížilo kýžený zisk. Proto souhlasí jen za podmínky, když mu zaplatíme X dolarů za litr nafty. To zase nechceme my, protože žádné finanční rezervy nemáme. Napětí se s ubíhajícím časem zvyšuje a hrozí konflikt. Čtyři členové posádky mumlají pokoutně něco o vzpouře. To jako šéf expedice nemohu dopustit, a tak vydávám osvědčený rozkaz: „Kdo má palubu, sem s ním!!!“ Nikdo se nehlásí. O jednom vím, a tak přitvrzuji: „Honzo, ty ho máš, viděl jsem, jak ho kupuješ, naval!“ Honza se vymlouvá, že to koupil na Dominice jako exotický dárek pro doma. „Nekecej a běž pro něj, ještě budeš mít možnost koupit jiný.“ Ví, že už na Dominice nestavíme, a tak se pokouší znovu odporovat. To už mám podporu dalších třech, kteří pochopili (pokud také mají rum), že jich se to nedotkne.

Naše loď připravená k vyplutí zpátky na Guadeloupe

Honza je pod takovým tlakem, že nakonec povolí. Přinese třtinový rum a neochotně ho otevře a pošle kolovat. Stačí lok, abychom poznali, že je kvality lepšího denaturátu. Ošklibáme se, ale statečně pijeme. Kapitánovi nedáme. Kdyby oslepl, kdo by nás dovezl na Guadeloupe?

Sluneční úpal a hladina alkoholu dělá své. Po chvíli se idiotsky usmíváme a je nám už jedno, že neplujeme. Dokonce bych se odvážil tvrdit, že je nám jedno úplně všechno. Dopitá lahev padá na palubu a my se dáváme do zpěvu: „Pec nám spadla, pec nám spadla, kdopak nám ji postaví...“ Na víc nemáme. Ale ukazuje se, že to stačí. Zvedá se vítr a loď se začíná kolébat. I kapitán oživil. Poplujeme! Plujeme! Úspěch, hurá! A ještě k tomu máme osvědčený recept proti flautě. Tím myslím ten zpěv.

Možná si optimisti v tomto okamžiku pomyslí, že z našeho hlediska bylo šetření paliva jedinou špatnou věcí, kterou nás kapitán šťval. Tak takoví čtenáři jsou super optimisti. Hned na počátku plavby jsme se s ním dostali do křížku kvůli jídlu. Nechali jsme se ukecat k dodatku smlouvy o pronájmu a svolili, že se nám kapitán za 40 francouzských franků na osobu postará o polopenzi. Přišlo nám to logické. Stejně jsme jedli jen dvakrát denně a on má navíc zařízení k vaření. My jsme se prozatím byli schopni uživit za 30 franků a ztracený čas, po který jsme si museli obstarávat nákupy. Za to těch 10 franků navíc stálo. To jsme ale netušili, že kapitán má zásobu trvanlivých potravin, kterou z větší části nespoteřoval, protože ho zmínění dva členové posádky opustili. Jednalo se především o čočku a rýži a v menší míře také o těstoviny. Maso chtěl zajistit chytáním ryb, to se mu nedařilo, tak to nahradil sběrem měkkýšů.

Když jsme třetí den jedli střídavě čočku a rýži a plivali do moře gumové kousky špatně uvařených kousků mořských škeblí a šneků, došla nám trpělivost. Poté, co jsme zjistili, že kapitánovy

Takhle jsme se s Honzou Dukou při vyplutí šťastně smáli, to jsme ještě netušili, že mu půjde o život

Pokračování na str. 20

Malé Antily, 38. díl: Náš kapitán kárá námořníky hloupý!

Dokončení ze str. 19

zásoby čočky a rýže se příliš neztenčily, vyvolal jsem vzpoudu. Jejím důsledkem bylo, že už se od něj krmít nedáme a odteď se budeme žít sami. A to i s tím vědomím, že naše strava bude během plavby jen studená. Teplá pouze na souši, ovšem jen pokud budeme někde v blízkosti civilizace. I tak si naše žaludky a žvýkácké svaly oddychly.

Protože naším odstoupením od nuceného výkrmu kapitánovi jeho zásoby zůstanou déle, musel učinit opatření, aby si je udržel v pořádku. To představovalo absolutní zákaz donášení našich nákupů potravin na loď v kartonových obalech. Ty, jak známo, mají mezistěny ze zvláštěho papíru, které jsou v teplých oblastech využívány hmyzem ke kladení vajíček, vývoji larev, ale i jen jako schovka. Vyrojení šváby nebo cvrčků na lodi by bylo příčinou totální zkázy spížírny. I když jsme byli na Jirku naštvání, tak jsme tento zákaz respektovali a kartony na loď nenosili. Ale dospěle šváby a cvrčky jsme naopak na loď nosili. Museli jsme, protože naše živé úlovky hadů a ještěřů jsme nemohli nechat chcipnout. I oni museli občas jíst. Byli jsme natolik opatrní, že Jirka nic nezjistil. Možná proto, že každý donesený hmyzák byl užitečně pozřen.

Problémem každého společenství je koloběh. Musíte dát dovnitř potravu a pít a po zpracování musíte něco vyloučit. To na moři není takový problém. Větším problémem jsou obaly, ve kterých si ty potraviny a tekutiny na loď donesete. S těmi pak musíte následně také něco udělat, aby se v lodi nehromadily. S tím si náš kapitán nelámal hlavu. Ať už to byly plechovky od piva a konzerv nebo krabičky od sýrů, prostě je vyhodil přes

palubu. Naším založením byla ochrana životního prostředí. I ty přírodniny, které jsme dováželi do vlasti, byly určeny k získání zájmu a vzbuzení citového vztahu lidí k živáčkům přírody. Neustále jsme kapitána přesvědčovali, aby stejně jako my dával odpadky do igelitových pytlů a na souši je uložil do kontejnerů k odvozu a dalšímu využití. On se jen smál a zaníceně nám vykládal, jak ta plechovka padá do hlubin ke dnu, kde je mořskou vodou postupně rozleptávána, až se rozplyne na anionty a kationty.

Ta jeho zabedněnost nás dováděla k šílenství. Až jednou. To jsme zrovna měli „štěstí“, že si pro kontejnery, kam jsme právě naše pytle vyhodili, přijely speciální mechanismy. Ty kontejnery uchytily na háky, zvedly je a odvezly asi 200 metrů podél pobřeží. Tam na betonovém molu najely k moři, a kontejnery do něj vysypaly. Důsledek této „ekologické“ praxe jsme pak poznávali při potápění u pobřeží, kdy se kolem nás ve vlnobití houply plechovky do piva a igelitové sáčky a na dně zase láhve a plechovky od konzerv. V ty chvíle jsme Jirkovi Albrechtovi museli dát za pravdu. Odpadky vyhozené na širém moři neudělají takovou škodu jako ty, které jsme, s pocitem páchní dobra, dovezli na pevninu a vhodili do kontejnerů určených pro likvidaci odpadů.

Zážitků z plavby bylo mnoho, a tak se k nim ještě v další dílu vrátím. Na závěr bych se chtěl se čtenáři podělit ještě o jeden, který nejvýrazněji ovlivnil náš vztah s kapitánem. Svým lemplovstvím totiž ohrozil jednoho z nás, Honzu Duku. Už jsem zmiňoval, že naše plachetnice byla sta-

Honza Duka při kontrole spodku naší lodě

bilní v bouřích, ale těžká a tím i pomalá. Provozovali jsme kapitána tvrzeními, že každý kokosový ořech nebo kus polystyrenu na hladině nás předhoní. Jednou se nám dokonce zdálo, že i přes napjaté plachty stojíme. Navíc začala loď vibrovat. To kapitána znepokojilo a začal hledat příčinu. Nakonec ji našel za zádi, kde se objevily plováky rybářské sítě. Chytili jsme se. Řešení spočívalo v ponoru a zjištění, zda visíme za kormidlo, nebo za lodní šroub, případně za obojí. Kdo jiný z nás by byl pro úkol sondáže a následného vysvobození vhodnější než právě aktivní potápeč Honza. Ten během chvíle vyhrabal šnorchl, brýle a ploutve a hupsnul do vody. A vzápětí jsme věděli, že nás drží omotané kormidlo.

Honza se vrátil na palubu pro nůž, a když jsme ho pod rameny přivázali lanem, jehož druhý konec jsme uvázali na zádi na sloupku zábradlí, spustil se pod loď znovu. Nějakou dobu voda pod námi vířila a najednou sebou loď trhla a pod napjatými plachtami prudce vyrazila dopředu. V úžasu jsme zírali, jak je bezvládný Honza smýká po hladině za lodí. Řvali jsme na kapitána, ať loď zastaví. Přestal zírat a začal obsluhovat plachty, aby ne nabíraly vítr. To se po chvíli podařilo a my jsme mohli Honzu přitáhnout k lodi a pomoci mu na palubu. Přezil to našťastí bez větší újmy, jen kůži měl na několika místech spálenou od tření o hladinu. Až zpětně jsme si uvědomili, k čemu mohlo dojít, když „ostržený mořský vlk“, který dokázal přeplout ve dvou na malé lodi Atlantik, klidně nechal loď pod plachtami a poslal potápeč, aby ji uvolnil... Mohlo se stát, že loď vyrazí, některou částí dna zraní Honzu a on se utopí. Mohlo se stát, že loď vyrazí, Honza se zaplete do sítě a my ho na laně přetrháme. Mohlo se stát, že se Honza při smýkání a točení na laně zraní o síť. Mohlo se stát, že se tlakem vody při smýkání utopí... Po této události jsme pochopili, jaké riziko nám přináší fakt, že jsme se světili do rukou takto nezodpovědného člověka. A také jsme pochopili, že když ho oba původní členové posádky opustili, tak k tomu měli nejspíš pádné důvody.

Pokud si myslíte, že jsem vám tímto popsáním všechny dramatické prožitky naší plavby po Kariibiku, jste na omylu. Ale další si nechám na příště.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

Reklamy včera a dnes

Jsem pamětník, pamatuji doby, kdy ještě nebyla televize. Mám rád hokej. Už jako dítě jsem ho hrál v Praze na Letenské pláni. V létě s tenisákem a v zimě, když nám pláň postříkali vodou, tak i na bruslích s pukem. Přenosy z hokejových zápasů jsem poslouchal v rozhlasu.

Občas mě táta vzal na zápas na stadion na Štvanici. Stadion byl dřevěný, dřevěné byly i mantinely a na nich ani jinde tehdy nebyly žádné reklamy. Od 1. května 1953 začalo černobílé vysílání televize. Nevím, jestli v ní byly přenosy hokeje. Televizi jsme neměli. Ale pochybuji, protože obrazovky byla tak malá, že by v ní nebyli vidět ani hráči, natož puk. V roce 1959 mi bylo 14 a byl jsem s tátou Štvanici na jednom hokejovém utkání mistrovství světa. Už se nepamatuji na jakém, ale už tam nějaká reklamní tabule byla.

Jak běžel čas a televize byly barevné a čím dál větší, tak se množství reklam zvyšovalo. Nejdřív byly jen mimo hrací plochu a na místech, kde nepřekážely. Pak reklamy slezly na mantinely. Ani to později nestačilo, a tak reklamní manažeři pomalovali led. I to bylo po čase málo a tak se reklamy na mantinelech začaly pohybovat, měnit a barevně blikat.

Když koronavirová pandemie odstranila diváky, otevřely se možnosti nahradit je reklamami. O tom jsem se přesvědčil teprve v únoru při sledování švédských hokejových her. Praxe ukazuje, že

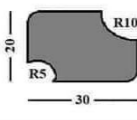
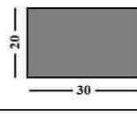
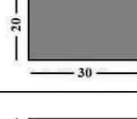
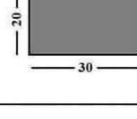

ani to nestačí. Je třeba přerušovat hru reklamními přestávkami. A ty se někdy protáhnou a hra začne dřív, než skončí reklamy. Díky tomu divák sem tam přichází o pár minut přenosu. Hokej je hra rychlá a puk poměrně malý. Proto musí být milovníci hokeje soustředění, aby jim žádný detail hry neunikl. Reklamní šéfové a manažeři zřejmě nejsou milovníky hokeje, protože už cpou pohyblivé reklamy i do obrazu hry. Reklamy jsou v televizi promítány i před utkáním, o přestávkách mezi třetinami a i po utkání.

Původně jsem si myslel, že přenosy hokejových utkání jsou v televizi kvůli hokeji. Když si spočítám všechny typy reklamy využívané v rámci hokeje, tak mám vtíravý pocit, že pohybliví hráči na ledě vlastně odvádějí pozornost od toho nejdůležitějšího a tím je reklama. Proto se bojím, že v budoucnu přijde někdo ambiciózní s návrhem využít během zápasu celou plochu obrazovky a čas utkání k promítání reklam. Zápas už je bez diváků na stadionu, tak proč by nemohl být i bez diváků televizních. Ti by mohli průběh zápasu sledovat pomocí komentářů a přitom sledovat reklamy na obrazovce. Nakonec přenosy jen se slovním komentářem tu kdysi už byly. A jak jsme za to byli vděční!

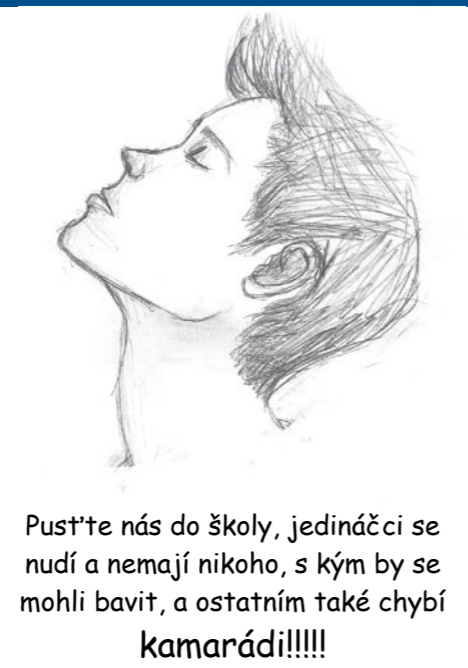
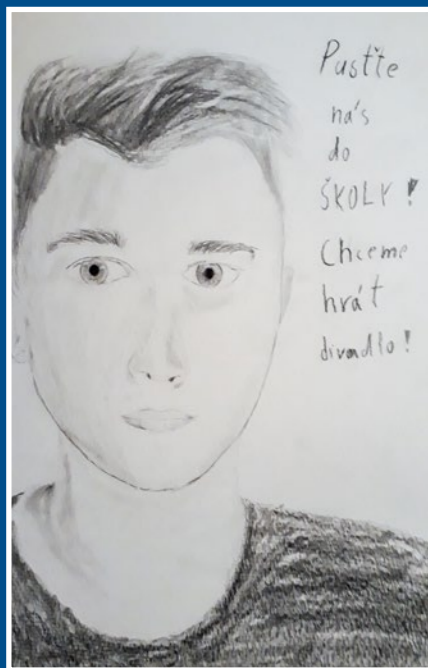
Je nová doba s novými výzvami. Murphy říká, že co je možné, to se stane. Zvláště pak, když to přinese prachy.

KAREL PECL

PŘIŠLO MAILEM: Vývoj vzdělávání

1989		Vypočítejte obsah objektu.
1999		Vypočítejte obsah obdélníku.
2009		Vypočítejte obsah obdélníku tak, že vynásobíte délku a šířku.
2015		Vyber správnou odpověď: a) 4000; b) 600; c) 60000
2020		Vyber správnou odpověď: a) Michael Jackson; b) Kanada; c) 600; d) snídaně
2021		Vybarvi obdélník oblíbenou barvičkou.

Vzkazy z distanční výuky – od žáků ZŠ Svobodná v Písku

Pustte nás do školy, jedináčci se nudí a nemají nikoho, s kým by se mohli bavit, a ostatním také chybí kamarádi!!!!

Nezešílet

Covid, karanténa, roušky, nařízení, pandemie, UÁÁÁÁ!!! Je. Toho. Moc. A já se do tohoto tématu původně ani nechtěla pouštět. Víím, že jsou lidé, kteří jsou na tom teď špatně, protože nemají peníze, jsou na tom špatně fyzicky, ale taky víím, že jsou lidé, kteří jsou na tom špatně psychicky. Nikomu v nesnáziích to nepřeju a všem vám posílám sílu to zvládnout. Jestli už máte podobných témat dost, klidně přeskočte a čtěte dál. Jenže já už prostě někdy šílím a musí to ven.

Jsem žákyně střední školy. Jsem řečnické úplně průměrná holka, s průměrnými znalostmi, přáteli a možnostmi. A žiju v téhle zemi, a tudíž mi nešlo, co se tady děje. Vypuknutí epidemie, zmatek v politice, rozvrat společnosti a mnohem, mnohem víc. Skoro to zní jako reklama na nějaký postapokalyptický film. A já se tak občas cítím, jako ve filmu, je to napínavý, jsou tu nečekané zvraty a má to, řečnické, celé nějaký hlubší význam. Mně se ale v poslední době střídá zmatení, smutek a vztek. Asi jako když zemře hlavní hrdina a film končí otevřeně.

Někdy šílím z distanční výuky. Někdy to zas tak špatně není, většinou. Přeci jen, teď už se v tom pohybuju rok, takže už jsem, řečnické, zkušená, ale stejně jsem občas zmatená ze zadání nebo naštvá-

ná, že jsem něco přehlédla. Nebo prostě unavená od pěti hodin sezení u počítače, oči mě páli, záda bolí... Ale dá se to. Jenže mně je osmnáct, jsem středoškolák a většinu předmětů mám teoretických. Chce to prostě víc energie a vůle k práci. Práci s novými aplikacemi už zvládám a i režim mám, myslím si, dobrý. Co mě děsí, je představa třetáčka, který by měl absolvovat každodenní martirium zjišťování, dělání a odesílání úkolů, jaké dělám já. I já u toho někdy skučím a potřebuji pomoc. A co teprve ten třeták? Pomůže mu rodič? Umí mu rodič vůbec pomoci?

Z pokoje zoufalého a znuděného žáka základní školy se posunu ven, samozřejmě nasadím respirátor. Přestává záležet na tom, jak se tvářím. Lidé nevidí, že se na ně usmívám. Jak mně tohle chybí! Úsměv náhodně babyčky v parku, kluka v autobuse, řidiče na přechodu... Vymizel nám ze světa, úsměv... Posadím se na lavičku do parku na sluníčko. Samozřejmě s dvoumetrovými rozestupy. Sundám roušku a vdechuju vůni stromů, nechám se hladit sluncem po tváři... Připadá vám to nezdravé? Doufám, že ne. Připadá vám zdravější sedět doma, v tepláčkách v nevyvětraném obýváku s notebookem na kolenou? Znovu doufám, že ne.

Co mi vždycky říkala babyčka? Všechno to nabádání ke spodním košílkům, rannímu koupání v sudu, nesezení na studeném, jezení polévek, vět-

rání, chození na procházky, pracování na zahradě, brzké vstávání, všechno to, co mělo zajistit zdravého ducha ve zdravém těle. Někdy mě z toho taky už chytalo šílenství. Ale co se stalo, když většinu z toho nemůžu běžně provádět? No, musela jsem vynalézt nové způsoby, jak si udržet zdravé tělo, a hlavně toho zdravého ducha. Většina mých myšlenek během dne teď proudí směrem k zachování všech aktivit pro mé zdraví v mezích všech restrikcí.

Je těžké nepropadnout strachu z pandemie a konce světa. Je těžké nepropadnout bezraději z neschopné vlády. Je těžké nenaštvat se pokaždé, když se změnila pravidla pro život v nouzovém stavu. Je těžké nezbláznit se v 3+1 v pěti lidech. Je těžké neupadnout do deprese a hledat chuť k životu. Tohle všechno je hodně, hodně těžké. Je těžké nezešílet.

Ale jde to. Sama si v takovýchto chvílích ordinuju tu nejzákladnější terapii. Věnovat energii a pozornost každodenním maličkostem a radovat se z nich. Vaření, pohyb, uklízení, nakupování, pobyt v přírodě, mluvení s blízkými, filmy, audioknihy, jídlo, humor a hudba... takovéhle věci mi pomáhají zamést hlavu, aby nebyla tak naštvaná, frustrovaná, zmatená a smutná. Dokud si totiž můžu z obchodu odnést plný batoh potravin a kytičky tulipánů, mám se vlastně krásně.

ALŽBĚTA ČAPOVÁ,
studentka Waldorfského lycea České Budějovice

Vítáme a loučíme se v únoru / březnu

Narodili se:

- 22. 2. **Lucii Šoulové**, Všemyslice, Neznašov, dcera **Ella Šoulová**
- 23. 2. **Tereze Pikalové**, Myšenec, dcera **Tereza Houšková**
- 23. 2. **Lence Pajerové**, Mnichov, syn **Jiří Pajer**
- 23. 2. **Yevhenia Shovah**, Písek, dcera **Taysia Shovah**
- 24. 2. **Lucii Mendlové**, Písek, syn **Matouš Mendl**
- 24. 2. **Marcele Pincové**, Písek, dcera **Veronika Pincová**
- 24. 2. **Lence Hájkové**, Třebohostice, syn **Vladimír Hájek**
- 25. 2. **Bc. Anitě Matouškové**, Písek, dcera **Marika Matoušková**
- 26. 2. **Šárce Lebedové**, Hradec Králové, syn **Štěpán Lebeda**
- 26. 2. **Sussane Marii Menius Čermákové**, Jerusale, dcera **Anna Maria Menius**
- 26. 2. **Mgr. Michaele Gruberové**, Mutěnice, syn **Milan Šimůnek**
- 26. 2. **Ivaně Plškové**, Putim, syn **Martin Plšek**
- 26. 2. **Barboře Dvořákové**, Paměťice, dcera **Gabriela Dvořáková**
- 27. 2. **Veronice Špačkové**, Písek, syn **Pavel Sedláček**

- 28. 2. **Ing. Veronice Cyprysové**, Písek, dcera **Meda Ranná**
- 1. 3. **Petře Kosíkové**, Přerov, syn **Jan Kosík**
- 2. 3. **Mgr. Janě Vondruškové**, Písek, dcera **Valerie Vondrušková**
- 2. 3. **Janě Heřmanové**, Písek, dcera **Alice Brožovská**
- 2. 3. **Mgr. Michaele Sulkové**, Písek, syn **Jan Staněk**
- 3. 3. **Ing. Lence Janotové**, Podruhlí, dcera **Mia Janotová**
- 4. 3. **Janě Vaculové**, Tábor, synové **Jonáš a Eliáš Vaculovi**
- 5. 3. **Renátě Švárové**, Písek, syn **Alfréd Švára**
- 5. 3. **Zdence Kopecké**, Písek, dcera **Marie Kopecká**
- 6. 3. **Vendule Kurkové**, Králova Lhota, dcera **Anna Kurková**
- 6. 3. **Karolíně Ebertové**, Praha, dcera **Zoe Ebertová**
- 6. 3. **Lence Opopé**, Prachatice, syn **František Lux**
- 6. 3. **Markétě Smilové**, Prachatice, syn **Daniel Smil**
- 7. 3. **Lindě Maksimovičové**, Čimelice, syn **Tom Holánek**

Chcete pomoci? Darujte respirátor

Pokud máte tu možnost, přijďte pomoci lidem v nouzi, darujte respirátor.

Oblastní charita Písek má sběrné místo respirátorů. Respirátory můžete předávat ve Středisku domácí péče – kontaktní osoba: Martina Zachatová, Budějovická ulice 1962, 397 01 Písek, pondělí až pátek v době od 8:30 – 15:30 hodin, tel. 731 598 977.

Zaměstnanci charity respirátory budou předávat lidem bez domova, seniorům, lidem z nízkopříjmových rodin, samoživitelům, jenž finančně nedosáhnou na zajištění ochranných prostředků z vlastních zdrojů.

Děkujeme za Vaše zapojení.

MARTINA ZACHATOVÁ,
Oblastní charita Písek

Hurá do lesa – ŠVAGR připravil bojovku pro nejmenší na Hradišti

My ve ŠVAGRu jsme museli zrušit už tři ŠVAGR-akce, Velikonoce 2021 budou další. Celoročně rádi děláme s dětmi, a tak jsme smutní, ale rozhodli jsme se s trdomyšlností bojovat. Chcete si zpestřit smutné dny aktivitou v lese?

Zveme vás tedy do lesa. Nejsme první ani poslední, v okolí Písku je v kovidové době k nalezení hned několik těchto stezek, třeba stezka Souhvězdí T. J. Sokol Písek – odbor všestrannosti, či QR kódy Floorball klubu Písek, nebo třeba nově a s Centrem kultury

po Píseckých horách. Jen tak dál, těch není nikdy dost. Objevila jsem na instagramu podárenou zimní bojovku u Martiny Daniškové (@syroovka) a řekla si, že ji uděláme v Písku všem pro radost. Martina byla tak hodná, že mi ji poslala. Zima ještě neskončila, i když už jaro voní ve vzduchu a sněženky se

prodraly sněhem na svět. Doma vyšli ze ŠVAGR-cviku a nechali se celkem dlouho přemlouvat, ale nakonec mě v tom nenechali. Každý přiložil ruku k dílu a s bojovkou mi pomohli.

Bojovku najdete na Hradišti, na velkém asfaltovém okruhu kolem Hradištského vrchu. Trasa je dlouhá 2 km. Čeká vás osm úkolů na téma les v zimě, spíše pro předškoláky a mladší školáky. Trasa je vhodná pro kočárky, kola i odrážedla a vyrazit můžete až do 21. března. Zimní bojovku pěkně uklidíme, lesu poděkujeme a pak přijde jarní bojovka. A pak? Bude léto a my opravdu věříme, že se potkáme na tradičním letním ŠVAGRtáboře v Hřibčici. Pořád je na co se těšit.

Vaše Vladka, www.svagr.net

Trasa stezky: <https://mapy.cz/s/nokurehoso>

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

- 19. 2. **Jiřina Petráková**, Mírotice, 64 let
- 21. 2. **Jan Seidl**, Písek, 73 let
- 27. 2. **Josef Pečuška**, Dolní Záhoří, 85 let
- 27. 2. **Stanislav Cíboch**, Písek, 66 let
- 1. 3. **Jiří Weber**, Písek, 80 let
- 1. 3. **Josef Novák**, Písek, 76 let
- 4. 3. **Ondřej Kolář**, Heřmaň, 61 let
- 4. 3. **Helena Marešová**, Heřmaň, 68 let
- 4. 3. **Vendulka Holesová**, Protivín, 70 let
- 5. 3. **Jaroslav Pospíšil**, Bernartice, 81 let

- 6. 3. **Josef Holan**, Písek, 87 let
- 7. 3. **Martin Pátek**, Písek, 51 let
- 8. 3. **Božena Brousilová**, Lučkovice, 83 let

Pohřební služba Foitová – Vrba

- 23. 2. **Anna Kukrálová**, Písek, 92 let
- 23. 2. **Věra Doležalová**, Písek, 79 let
- 23. 2. **Marie Koutenská**, Kašina Hora, 93 let
- 25. 2. **Karel Šefránek**, Písek, 77 let
- 27. 2. **pplk. v. v. Jaroslav Nahodil**, Písek, 87 let
- 28. 2. **Roman Podr**, Písek, 80 let
- 2. 3. **Růžena Šefránková**, Písek, 75 let
- 5. 3. **Věra Bláhová**, Chrastiny, 91 let
- 8. 3. **Václav Trefný**, Písek, 73 let

Pohřební služba Městské služby Písek

- 24. 2. **Ludmila Šteierová**, Písek, 76 let
- 28. 2. **plk. v.v. Ing. Pavol Michalec**, Písek, *nedožítých* 79 let
- 1. 3. **Václav Svoboda**, Písek, 76 let
- 5. 3. **Marta Čechová**, Písek, 65 let
- 6. 3. **Blažena Rejlková**, Písek, *nedožítých* 84 let
- 6. 3. **Ing. Josef Vejvoda**, Bernartice, *nedož.* 88 let
- 8. 3. **Josefa Hynková**, Písek, 91 let

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737 ZAJIŠŤUJEME
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711 KOMPLETNÍ
SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbityov@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJIŠŤUJEME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH – PÍSEK A OKOLÍ
od roku 1994
Budějovická 436 (vedle Jikastu)
Jeronýmova 312 (za hl. poštou)
www.pohrebni-sluzbapisek.cz
e-mail: habich@habichps.cz
Tel. 382 213 541 – 382 224 477
Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983

POHŘEBNÍ SLUŽBA FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

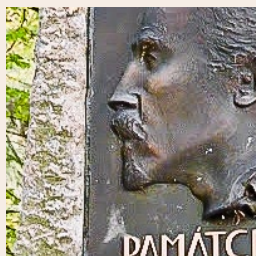
SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

7			1	9		6	8	
	4	3		2	8	1		
	6		7		3	9		
2		6						5
			5		2			
	3			1		4	9	
6				8				9
8			9		5		7	
	5							1

3	7		2					
			6				3	
		8		5				
2		6	9		1		7	
7		1	3			2		
	3				7			6
1	9	4						2
				6	9			8
							1	

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

Dobu karantény mohou Písečákům zpestřit například vycházky do Píseckých hor. Navštívit zde mohou mimo jiné kamenný pomník dr. Aloise Rašína. Byl odhalen v roce 1933 nedaleko míst, kde Alois Rašín při svých prázdninových pobytech v tzv. Sekáčově vile bydlel. V Píseckých horách */tajenka/*, v místech, kde je nyní jeho pomník, prý rád sedával na lavičce a kochal se pohledem na Písek.

Správné řešení zasílejte do čtvrtka 18. BŘEZNA e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, nezapomeňte uvést jméno, adresu a telefon! Vylosovaní výherci získají knihu z Nakladatelství Albatros.

KNIHY budeme všem vylosovaným výhercům rozvážet HROMADNĚ po skončení nejprůběžnějších opatření.

POMŮCKA: AON, ARYS, ATYS, IAP, MAUI, MORONI, RUPP, YAP	BAROKNÍ ANDÍLEK	BÁNĚ		HOVOROVÝ SOUHLAS	ORGÁN ZRAKU	ANGLICKÝ HRB	POPLACH	Tajenka	PLOŠNÁ MÍRA		PÁCH- NOUCÍ ŠELMY	ŽENSKÉ JMÉNO (5.11.)		1000 KG	ODBORNÉ POSUDKY	CHEM. ZN. HOŘČIKU
ZKR. ATLETIC- KÉHO KLUBU			ŽENSKÉ JMÉNO (21.8.) MORSKÝ BŮH							ZN. THULIA			BÝVALÝ TELEVIZNÍ POŘAD ZKR. REZNÁ OCEL			
OPTICKÝ PŘÍSTROJ										LÉKAŘ OPERATÉR MOJI						
SPZ OPAVY				SKUTEČNÝ ZAKLADATEL ARABSKÉ RÍŠE DOSUD					HLAVNÍ MĚSTO KOMORY PŘÁTELSKÝ ROZHOVOR							MYTOLO- GICKÝ KRASAVEC
ČESKÝ ARCHITEKT				ZKOUŠEČI JAKOSTI A VÁHY MINCÍ UŠLECHTILE (HUD.)									ZKR. ALBÁNSKÁ TISK. AGENTÚRA VEPŘ			
JMÉNO ZPĚVÁKA JOHNA						HORNÍ TOK BEROUNKY TU MÁŠ				INIC. ITAL. ARCHITEKTA PALLIARDIHO KLADNÁ ELEKTRODA				ANGL. ONO ANGL. UMĚNÍ		
STARO- GERMÁN							DOMÁCKY ISABELA SPZ ROŽNAVA				OBLAKA MOHAME- DOVA MATKA					
	MYŠLENÁ PŘÍMKA, PODĚL NIŽ SE ŠÍŘÍ ZÁŘENÍ	NATŘENÁ BARVOU ÚTOČNÍK											JEZERO V KA- ZACHSTÁNU OHONY			
DĚTSKÝ POZDRAV			ŘÍMSKY 501 JEDNOTKA STÁŘÍ ZEMĚ			ZNÁNÍ ANGL. INKOUST									UTRÁCET	VOLNĚ (HUD.)
ANGL. VĚK				ŘÍMSKY 51 MRAVNÍ ČISTOTY			PRUŽNÁ TRUBICE ČÍSLOVKA							ZN. MILIAMPERU JEDEN Z HAVAJ. OSTROVŮ		
SETINA									STARŠÍ VZTAŽNÉ ZÁJMENO PRŮSMYK				ANGL. BLÁZNIVÝ VYRÁBĚT MODELY			
ANGLICKÝ ČINŽE					ZVUK PŘI KŘUPNUTÍ Kyselina					HL. MĚSTO ERITREJE ČÁST ÚST						
ZKR. NACIS- TICKÉ TAJNÉ POLICIE			INIC. ANDER- LOVÉ DRAVÝ PTÁK		JUGOSLÁV- SKÁ ŘEKA DRUH PALMY						ANGL. MLADÝ STAROŘEK					
PLANETKA				KARETNÍ HRA NOVINY									ŘÍMSKY 504 KOUPE			
ANALISTA									ANGL. JHO ŽENSKÉ JMÉNO (13.12.)					UKAZOVACÍ ZÁJMENO ANGL. ANO		
	PŘED- LOŽKA	DODÁTEK K ZÁVĚTI ŘEZACÍ NÁSTROJE								NICKY NÁZEV ZNAČKY DRASLIKU					KOČKA (EXPR.)	EGYPTSKÝ PRABŮH (MYTH)
OPĚT						TLUKOT (BÁSN) ATOL V SOUOSTR. KAROLINY					BÁSEŇ (ZÁST.) VČELÍ SPOLEČEN- STVÍ					
VÝVRATY STROMŮ							SLOVEN. CO	BÝVALÝ RUSKÝ PANOVNÍK LINKA DŮVĚRY					ZASÍT HLE (NÁŘEČNĚ)			
STÁT SE ŽIVĚJŠÍM					SPOJKA					DOMÁCKY OLGA					ZN. MĚDI	
POKRÝVKY					PŘED- LOŽKA					VÉZT SE					ZN. AMERICIA	